

HỒ SƠ LƯU

**VỤ VIỆC XÂY RA TẠI TRƯỜNG PTTH. ĐỨC TRỌNG, LÂM ĐỒNG (1982, 1983)
& DIỄN BIẾN NGAY SAU ĐÓ TẠI DIÊN SANH, HẢI THỌ, HẢI LĂNG, QUẢNG
TRỊ**

**(trích từ “Tập hợp các bài viết, phụ lục từ 04 HB7 đến 3 HB8”
của Trần Xuân An)**

HỒ SƠ LƯU

(trích từ “Tập hợp các bài viết, phụ lục từ 04 HB7 đến 3 HB8” của Trần Xuân An)

SƠ ĐỒ TỆP HỒ SƠ NÀY:

A. ● Phần trang chính:

I. Trang chính 1 (Tiểu mục 27: Ở TRANG 10 “BÀI MỚI – SÁCH MỚI – TIN TỨC MỚI” THUỘC WEBTGTXA.): Trang ruột của trang chính 1: [25-01 HB8 \(2008\)](#)

II. Trang chính 2 (TRANG ĐẶC BIỆT 10 bis “Bài mới – sách mới – tin tức mới” thuộc WebTgTXA.)

B. ● Phần các trang phụ đính:

I. Thông tin phản hồi mở rộng về vấn đề :

1. Phụ đính 1: [06 & 07-02 HB8 \(2008\)](#) **NEW** **Hot** (bấm vào các con số link-hoá)
2. Phụ đính 2: [08, 09 & 10-02 HB8](#)
3. Phụ đính 3: [17-02 HB8](#)
4. Phụ đính 4: [18-02 HB8](#)
5. Phụ đính 5: [01-03 HB8](#)
6. Phụ đính 6: [09-03 HB8](#) (Thư của một người viết văn, thông báo và bàn luận về nhan đề bài phỏng vấn nhà văn Dương Như Nguyễn do nhà thơ Lý Đợi thực hiện) **Mới nhất ! 10-03 HB8, có điều chỉnh link.**

II. Hồ sơ, tư liệu về sự cố và các thông tin phản hồi, ý kiến thảo luận trực tiếp về hồ sơ, tư liệu:

1. Trang ruột của trang chính 1: [25-01 HB8\(2008\)](#) **NEW** **Hot** (xem ở trang chính 1, bên trên)
2. [01-02 HB8](#) (*bị bỏ sót; mới bổ sung lại: 16-03 HB8*)
3. [01-02 HB8](#)
4. [17-02 HB8](#) -- *18-02 HB8, có điều chỉnh link*
- 5.
- 6.
- 7.
- ...

A. • Phần trang chính:

26

Tiểu mục 26:

Trang chính 1

Ở TRANG 10 “BÀI MỚI – SÁCH MỚI – TIN TỨC MỚI” THUỘC WEBTGTXA.

<http://tranxuanan.writer.googlepages.com/baimoi-sachmoi-tinmoi-10> :

► 25-01 HB8: Bài thơ "[Đức Trọng và 'Quán bên đường'](#)"; dẫn lại chú thích về thuật ngữ *sadisme* (*sadism, sa-đích*) trong ngành phê bình, nghiên cứu, lí luận văn học, và các ngành khác thuộc khoa học nhân văn như sử học (the term *sadism, sadisme, sa-đích* in the critic, research, theory of literature and of others in the human civilization science [history...]) theo yêu cầu của người đọc, kèm theo bức tranh "[Nạn nhân của sa-đích \[văn, sử...\]](#) -- nạn nhân mà đã được soi sáng bởi Chim Lạc" (*Victim of sadism [about history, literature...]* -- *the victim who was enlightened by The Lạc Bird*) do Nguyễn Thái Tuấn vẽ (1984), đã được phục chế thành ảnh. [Xem dang pdf](#)

Nguồn ảnh: Web Thanh Niên online (h.1, 2007), WebTgTXA. (h.2)

Có một điểm khá lạ: Hình tượng nạn nhân không hiện diện. Có lẽ anh ta ngồi trầm tư, đau đớn phía sau đôi dép. Một điểm khác: Ánh sáng từ Chim Lạc (biểu tượng dân tộc Việt Nam) chiếu xuống bãi cát trước mặt anh ta, chứ không phải chiếu sáng về phía chân trời. Nhìn tổng thể, rõ ràng toàn cảnh bức tranh là nội tâm của anh ta! Như vậy, nạn nhân này tự bảo mình phải sống, suy nghĩ và viết trên mảnh đất Tổ quốc, dưới ánh sáng của tinh thần dân tộc, chủ nghĩa Việt Nam rộng mở, rộng mở như đất - cây - biển - trời kia. Nhưng anh ta là ai? Sao tôi khẳng định chắc chắn như vậy? Xin thưa, anh ta chính là tôi! Hình tượng tôi cũng là hình tượng chúng ta. Cuối cùng, xin

đừng sa-đích thuật ngữ "sa-đích" trong lĩnh vực phê bình, nghiên cứu, lí luận thuộc ngành văn học và các ngành khoa học nhân văn khác, đặc biệt là sử học. Nội dung thuật ngữ này đã được giới văn nghệ, giới học thuật xác định rõ từ lâu trong sách báo. Điều cần nhấn mạnh là thuật ngữ "sa-đích" trong lĩnh vực này hoàn toàn chỉ có ý nghĩa biểu tượng; nó không còn mang tính chất y học thuần túy. Xem bức tranh "*Nạn nhân của sa-đích -- nạn nhân mà đã được soi sáng bởi Chim Lạc*" thì rõ. [Link để xem ảnh lớn và rõ nét](#) (27-01 HB8)

Trang ruột của trang chính 1: [25-01 HB8](#) (2008):

Link từ tiểu mục ở trang 10 Bài mới – sách mới – tin tức mới dẫn vào trang này:

http://tranxuanan.writer.3.googlepages.com/ductrong--quanbenduong_tho-txa.htm :

Phục chế lại bức tranh "*Victim of sadism (the victim who was enlightened by The Lạc Bird)*" của Nguyễn Thái Tuấn (1984)

[Link](#)

ĐỨC TRỌNG VÀ "QUÁN BÊN ĐƯỜNG" (*)

*Tặng bức tranh "**Nạn nhân của Sadisme**"
treo trong nhà ở Diên Sanh (1)*

trường cũ ta về như rơi hững
trong đám cỏ khô đang mùa khô

bạn bè năm ấy rất đồng cốt
gặp nhau ngờ ngờ còn đồng cô

cùng đau xé ruột cười ha hả
ai hớp hồn rồi lủ rối ơi!
xác như lấp ráp đời chấp vá
lơ láo phân thân giữa rối bời

ta biết tận lòng nhau máu ứa
thương nhau muốn khóc vẫn sợ nhau
đắng lưỡi đôi đặng lời đôi nẻo
riêng biệt đời riêng còn ngấm đau

dẫu thông Đức Trọng ngút sĩ khí
sân trường đành đắp mộ Đạm Tiên
gió lốc xoáy cuồng trong cuồng tưởng
nỗi bệnh thấp bùng *Nhật kí điên...* (**)

đeo nhau quanh quần đầu suýt quẩn
mừng trò bác sĩ tâm rất thiện
mừng thầy còn sống còn cười được
thoát nghiệp đời giữa phố tu tiên!

vẫn thích rượu: ngồi nhìn bạn uống
nỗi đau xưa đã ám trong tim
lặng xuống đời nhau niêm trầm uất
thơ thấu lòng nhau sao lặng im!

thôi nhé, đêm hoang sơ thị trấn
ta về quán trọ, bạn yên thân
chúc từng tổ ấm là lô cốt
giữ chút chất người. Đừng cười khan.

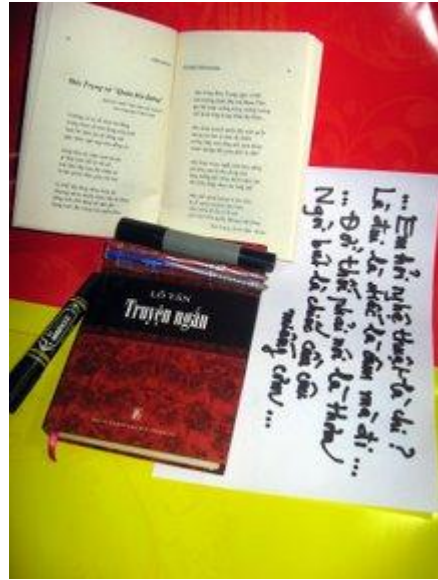
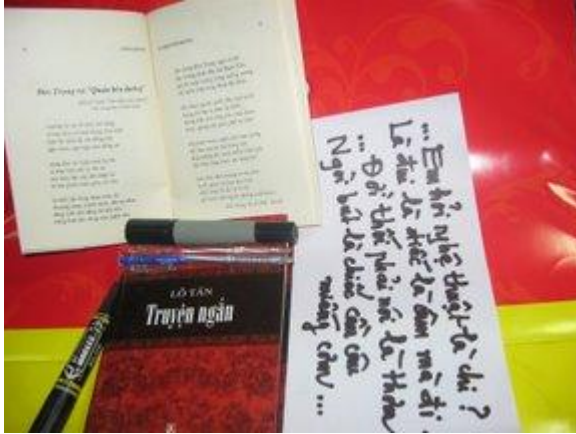
Đức Trọng, 29. 12. 1992 – Sài Gòn, 1993.

Cước chú của bài *Đức Trọng* và “*Quán bên đường*”:

(*) Nhạc Phạm Duy, thơ khuyết danh (Trang Thế Hy [?]). Trong đó, có một số câu thật nhức nhối:
... Rồi em hỏi anh làm chi? / Cầm bút để viết ngày đêm / Viết gì? / Đời thối phải nói là thối / Ngồi
bút là chiếc cần câu miếng cơm / [...] Em hỏi nghệ thuật là chi? / Là cầm là điếc là đui mà đi...

(**) Nhật kí người điên của Lỗ Tấn. Xin xem: Trần Xuân An, *Mùa hè bên sông*, tiểu thuyết, bản 2003.

(1) Tặng bức tranh "Nạn nhân của Sadisme" treo trong nhà ở Diên Sanh. Nguyên bản đã xuất bản có câu đề tặng này, nhưng khi đưa lên web, tôi sơ suất bỏ sót (TXA., 25-01 HB8 [2008]).

[Link hình ảnh 1](#)

[Link hình ảnh 2](#)

CHÚ THÍCH LẠI THEO YÊU CẦU NGƯỜI ĐỌC

The term *sadism*, *sadisme*, *sa-đích* in the critic, research, theory of literature and of others in the human civilization science (history...)

25-01 HB8 (2008)

► **Thuật ngữ này, trong phê bình, nghiên cứu, lí luận văn chương, học thuật** có nội dung: Khuynh hướng khoái trá trong việc cưỡng hiếp, sỉ nhục, làm đau đớn và giết chết một tác giả hay một tác phẩm, một trào lưu văn học hay một giai đoạn văn học sử bằng cách cố tình cưỡng bức, xuyên tạc, bôi nhọ tác giả hay tác phẩm, trào lưu văn học hay giai đoạn văn học sử ấy, bất chấp tính khoa học; **đặc biệt trong sử học**, đó là khuynh hướng khoái trá trong việc cưỡng bức lịch sử, sỉ nhục, gây tổn thương nhân vật lịch sử theo thú tính chính trị của người viết sử, nghiên cứu sử. -- TXA., 25 & 26-01 HB8

► TRÍCH NGUYÊN VĂN

trong cuốn tiểu thuyết “Mùa hè bên sông” (Nỗi đau hậu chiến), chương VIII, tiết 4, 1997 & 2003:

“... - Chị kết án ghê quá. - Nàng Hương nói -. Em có nghe thầy dạy sử nói, xưa nay, **khảo học lịch sử có ghi nhận một số nhà sử học chuyên sa-đích lịch sử**. Sa-đích là chi chi? Hình như viết là **S, A, D, I, M, S, (E)**.”

Hiền Lương cười ngượng:

- Sa-đích là tiếng Pháp, tiếng Anh, nhiều tiếng khác nữa. Sa-đơ, đây là tên một nhà văn mắc chứng bệnh của quỹ râu xanh, thực hiện giao cấu với đàn bà rất hung bạo, xong là giết. - Hiền Lương có đà để nói thẳng -. “**Chủ nghĩa Sa-đơ**”, tức là chứng bệnh của một số nhà sử học, nhân tâm và độc ác, đã cưỡng hiếp lịch sử, bôi nhọ nhân vật lịch sử để thoả

mãn thú tính chính trị và tự ái bản thân. Ví dụ, họ cắt xén, bưng bít một số chi tiết, thậm chí cả giai đoạn lịch sử, và xuyên tạc, bôi nhọ lịch sử để tuyên truyền, kích động...”.

http://www.giaodiem.com/mluc/mluc_III05/605_txa_mhbsVIII.htm hay:
http://tranxuanan.writer.googlepages.com/mua_hbsong_8.htm

Hay GOOGLE SEARCH:

[Tran Xuan An - mua he ben song 8](#)

Hình như viết là S, A, D, I, M, S, (E). Hiền Lương cười ngượng:.. - Sa-đích là tiếng Pháp, tiếng Anh, nhiều tiếng khác nữa. Sa-đơ, đây là tên một nhà văn mắc ...

www.giaodiem.com/mluc/mluc_III05/605_txa_mhbsVIII.htm - 122k -

[Đã lưu trong bộ nhớ cache](#) - Các trang tương tự

[PDF]

[mùa hè bên sông CUỘC THI TIỂU THUYẾT 1998 – 2000](#)

Định Dạng Tập Tin+D497: PDF/Adobe Acrobat

Hình như viết là S, A, D, I, M, S, (E). Hiền Lương cười ngượng:.. - Sa-đích là tiếng Pháp, tiếng Anh, nhiều tiếng khác nữa. Sa-đơ, đây là tên một nhà văn ...

tranxuanan.writer.2.googlepages.com/muahbsong_2003.pdf - Các trang tương tự

Chú thích của TXA., cuối cuốn “Mùa hè bên sông” (Nỗi đau hậu chiến), phần chú thích 1 (1997 & 2003):

"106. Sa-đích: Sadisme, chủ nghĩa (chủ nghĩa hay khuynh hướng) Sa-đơ (Sade), **bạo dâm**. [Marquis] De Sade là bút danh của Donacien Anfonse Françis (hầu tước, nhà văn Pháp, 1740 - 1814)".

http://tranxuanan.writer.googlepages.com/mua_hbsong_ct1.htm

Bổ sung (25-01 HB8): Cũng có thể viết: Donatien Alphonse François de Sade (1740-1814), bút hiệu là Marquis de Sade.

Xem lại mẩu chốt của hình tượng:

Tư liệu tham khảo trực tuyến: Lỗ Tấn, "Nhật ký người điên", Website Việt Nam thư quán:

<http://vnthuquan.net/truyen/tacpham.aspx?tacgiaid=328> hay:
http://tranxuanan.writer.3.googlepages.com/lo-tan_nhatkinguoidien_web-vnthuquan.htm

Trần Xuân An, "Mùa hè bên sông" (Nỗi đau hậu chiến), tiểu thuyết, chương 11:

http://tranxuanan.writer.googlepages.com/mua_hbsong_11.htm

GHI CHÚ CUỐI TRANG:

ĐÂY LÀ MỘT TRANG THỰC HIỆN THEO YÊU CẦU NHƯNG CŨNG RẤT CẦN THIẾT.
Chân thành cảm ơn người đọc quý mến.

Xem thông tin phản hồi ở cuối trang

Thông tin phản hồi (31-01 HB8):

Tác giả Trần Xuân An đã nhận được thông tin phản hồi: **Yêu cầu giải mật**, vì vụ việc xảy ra tại Trường PTTH Đức Trọng, Lâm Đồng (1982-1983) cách đây đã 25, 26 năm (2008). Những cơ quan (Bộ Công an, tức Bộ Nội vụ cũ...), những tổ chức, những ai (**nhân vật "cô Thơm"...**) có liên quan **có bổn phận và trách nhiệm làm rõ**. Tôi nhận thấy yêu cầu trên hoàn toàn chính đáng và cần thiết.

Về vụ việc, tôi tạm đưa ra 2 giả thiết như sau:

1. Vụ việc này chỉ là một vụ đạo diễn thực sự (do cơ quan, tổ chức nào đó chủ mưu và thực hiện, trong thời điểm 1982-1983) bằng hoá chất gây các triệu chứng tâm thần và thủ đoạn chọc điên. Tôi không chịu trách nhiệm nếu vụ việc còn bị ém nhem. **Tôi cũng không chấp nhận và không chịu trách nhiệm về mọi thông tin xuyên tạc về sau. Mọi thông tin xuyên tạc về sau đều không có giá trị, đặc biệt là hoàn toàn không có giá trị về mặt ghi chép, phản ánh sự thật vụ việc.**

2. Vụ việc này chỉ là có nguyên nhân là do bệnh hoang tưởng bị bức hại (bức hại cuồng) của tôi, một loại bệnh mang tính chất thời cuộc. **Thời cuộc cũng là một nguyên nhân chủ yếu.**

Các lưu ý quan trọng:

-- Về tính chủ động của người trong cuộc: Vụ việc này có các nguyên nhân ở giả thiết 1 hoặc ở giả thiết 2, nhưng **chính bản thân tôi đã hoàn toàn tự mình chủ động phản ứng lại trong tình huống bị động.**

-- Về mức độ "đạo diễn". Cơ quan, tổ chức hay cá nhân nào có thể đạo diễn vụ việc? Tác động, "điều khiển" (chi phối) được nạn nhân đến mức độ nào? Nhân chứng? Vật chứng? Hồ sơ?

-- Về thể loại phản ảnh vụ việc tôi đã sử dụng: Thơ và tiểu thuyết. Bản thân 2 thể loại này đều thuộc lĩnh vực hư cấu. Ngay cả chi tiết **kí kịch** (kịch phản ánh chính xác sự thật trong hiện thực như tân văn kí sự) cũng là hư cấu. Tuy nhiên, **mặc dù hư cấu nhưng vẫn có cái lõi là sự thật vụ việc (vụ việc xảy ra từ Trường PTTH. Đức Trọng, Lâm Đồng).**

Tôi trông chờ những thông tin phản hồi khác từ các cơ quan, tổ chức và cá nhân. Mọi thông tin phản hồi về vụ việc, bằng thư, bằng web, sách báo in giấy, xin gửi trực tiếp đến tôi (Trần Xuân An, các địa chỉ đã công bố từ lâu trên WebTgTXA.).

----- Nội dung thông tin và địa chỉ các tệp tin liên quan đến vụ việc trong tiểu mục này, bước đầu đã được gửi đến những cơ quan, cá nhân tôi được biết địa chỉ điện thư: Báo Công an TPHCM. và nhà báo Lại Văn Long (tác giả truyện ngắn "**Kẻ sát nhân lương thiện**", đạt giải nhất tuần báo Văn Nghệ Hội Nhà văn Việt Nam, 1991; nguyên là học sinh của Trường PTTH. Đức Trọng, Lâm Đồng, giữa và cuối những năm 80/XX), cô Dung Thị Vân (đại diện Ban Liên lạc Hội Cựu giáo viên, học sinh Đức Trọng, Lâm Đồng), cô Nguyễn Thị An, anh Nguyễn Văn Nhơn (giáo

viên, hiện đang giảng dạy tại trường ghi trên), và các nhà báo, văn nghệ sĩ tại Quảng Trị (Lê Đức Dục, Nguyễn Hoàn, Võ Văn Luyến, Nguyễn Bội Nhiên...). Trân trọng kính nhờ quý cơ quan, quý vị đã nhận được điện thư, vui lòng gửi chuyển tiếp đến những nơi có liên quan và góp phần điều tra làm rõ vụ việc. Thành thật cảm ơn. -----

Xem tiếp thông tin trên [trang 10 "Bài mới – sách mới – tin tức mới"](#) trên WebTgTXA..

Một ý kiến phản hồi mới nhất: Vụ việc đang được và phải được tiếp tục thảo luận. Chẳng hạn, từ "thời cuộc" không chứa đựng hết vấn đề đã nêu ở các tác phẩm của Trần Xuân An, liên quan trực tiếp đến vụ việc này. Đúng ra, Trần Xuân An chỉ bị sốc và bị đầu độc bằng hoá chất, bị chọc điên. Và Trần Xuân An **giả điên**, cũng là một vấn đề cần xác định, nếu quả thật như vậy (20 : 47', 31-01 HB8).

Xem tiếp thông tin trên [trang 10 "Bài mới – sách mới – tin tức mới"](#) trên WebTgTXA..

► 01-02 HB8: **Nhấn mạnh:** [Vụ việc xảy ra từ Trường PTTH, Đức Trọng, Lâm Đồng](#)
<http://tranxuanan.writer.3.googlepages.com/cot-loi-van-de.htm>

Một ý kiến phản hồi mới nhất: Thật sự Trần Xuân An chỉ bị choáng (sốc), sang chấn, như một tai nạn tâm lí. Trong thực tế cũng có những loại thuốc (hoá chất) tạo trạng thái tâm thần. Từ hai nguyên nhân đó, có thể ở Trần Xuân An thuộc mấy giờ có một số biểu hiện gần như triệu chứng tâm thần. Triệu chứng tâm thần, ở thể choáng tâm thần, thể bị nhiễm độc gây trạng thái tâm thần, thực chất là các tri giác, cảm xúc hơi vượt ngưỡng so với mọi người bình thường. Cụ thể hơn, mọi người bình thường đều ít nhiều có âu lo bị người khác bức hại; nhưng khi niềm âu lo ấy vượt ngưỡng, nó trở thành bức hại cuồng. Sau khi hồi phục trạng thái tâm lí, Trần Xuân An lại vận dụng kiến thức tâm thần học vốn có để sáng tác thơ, tiểu thuyết, như những nhà thơ, nhà văn khác viết về các nhân vật tâm thần nhằm thể hiện tư tưởng và phản ánh hiện thực (Tsékhov, Lỗ Tấn...). Tai nạn tâm lí hay bị nhiễm độc tố gây trạng thái tâm thần có thể đã giúp cho Trần Xuân An có những tư tưởng, cảm xúc thuộc loại xuất chúng. Ngoài ra, Trần Xuân An còn nghiên cứu sử học, triết học tôn giáo, phê bình văn học. Điều đó cho thấy năng lực tư duy, lí luận và thẩm thức của Trần Xuân An rất tốt, không phải nhà nghiên cứu, phê bình nào cũng có được (11 : 40', 01-02 HB8).

Xem tiếp thông tin trên [trang 10 "Bài mới – sách mới – tin tức mới"](#) thuộc WebTgTXA..

Một ý kiến phản hồi mới nhất: Tôi lại nghĩ chính vì Trần Xuân An vốn có những tư tưởng độc đáo, độc lập (chủ nghĩa dân tộc thuần túy, rộng mở...), nên mới bị những lực lượng thù địch xô đẩy vào tình cảnh bức hại cuồng (15 : 59', 01-02 HB8)

Xem tiếp thông tin trên [trang 10 "Bài mới – sách mới – tin tức mới"](#) thuộc WebTgTXA..

31-01 & 01-02 HB8 (2008)

02-03 HB8: Chứa lại 2 cụm số 1882-1883 thành 1982-1983

Trang chính 2

TRANG ĐẶC BIỆT 10 bis

“Bài mới – sách mới – tin tức mới” thuộc WebTgTXA.:

<http://tranxuanan.writer.googlepages.com/baimoi-sachmoi-tinmoi-10-bis>

SỰ CỐ - TAI NẠN XẢY RA TẠI TRƯỜNG PTTH. ĐỨC TRỌNG, LÂM ĐỒNG (1982-**1983**) & TẠI DIÊN SANH, HẢI LĂNG, QUẢNG TRỊ (1983)

NGÀY THÁNG CẬP NHẬT BỔ SUNG 2 TRANG DƯỚI ĐÂY

[Thông tin phản hồi mở rộng về vấn đề :](#)

1. [06 & 07-02 HB8 \(2008\)](#) **NEW Hot** (bấm vào các con số link-hoá)
2. [08, 09 & 10-02 HB8](#)
3. [17-02 HB8](#)
4. [18-02 HB8](#)
5. [01-03 HB8](#)
6. [09-03 HB8](#) (Thư của một người viết văn, thông báo và bàn luận về nhan đề bài phỏng vấn nhà văn Dương Như Nguyễn do nhà thơ Lý Đợi thực hiện) **Mới nhất ! 10-03 HB8, có điều chỉnh link.**
- 7.
- ...

[Hồ sơ, tư liệu về sự cố và các thông tin phản hồi, ý kiến thảo luận trực tiếp về hồ sơ, tư liệu:](#)

1. [25-01 HB8 \(2008\)](#) **NEW Hot** (bấm vào các con số link-hoá)
2. [01-02 HB8](#) (bị bỏ sót; mới bổ sung lại: 16-03 HB8)
3. [01-02 HB8](#)
4. [17-02 HB8](#) -- 18-02 HB8, có điều chỉnh link
- 5.
- 6.
- 7.
- ...

WebTgTXA. trân trọng đón chờ đến hết ngày 10-03 HB8
(tròn 3 năm Trần Xuân An tham gia internet)

WebTgTXA. đón chờ những thông tin phản hồi, đặc biệt cần thiết là hồ sơ, tư liệu xác thực, nhân chứng đáng tin cậy, từ các tổ chức, cơ quan và từ người đọc, cho đến ngày 10-03 HB8.

Vấn đề quan trọng, cần có hồ sơ - tư liệu, nhân chứng, để thảo luận, xoáy sâu, là tại Trường PTTH. Đức Trọng và tại Diên Sanh, Hải Thọ, Hải Lăng, Quảng Trị, 1982, 1983, có "dựng vụ" hay không có "dựng vụ" (gồm cả có ám thị hay không có ám thị). **Đó phải là hồ sơ, tư liệu, nhân chứng liên quan, phản ánh, ghi nhận trực tiếp vụ việc cụ thể trên, chứ không phải loại chung chung.**

Về ý kiến thảo luận, thông tin phản hồi, phải được sử dụng bằng ngôn ngữ viết, minh xác (ngôn ngữ pháp lí), có văn bản (ít ra là điện thư [e-mail] gửi kèm đến nhiều địa chỉ). Không chấp nhận ngôn ngữ bóng bẩy, hình tượng, ám chỉ, ngụ ý xa xôi.

1.

Trong 3 năm qua (10-3 HB5 - 10-3 HB8 [2005-2008]), toàn bộ tác phẩm sáng tác, nghiên cứu ([20 cuốn sách](#)) của tôi (Trần Xuân An) cùng những bài tôi mới viết từ 03 HB5 đến 04 HB7 ([tam gộp lại thành một cuốn sách điện tử](#)) và từ 04 HB7 đến 03 HB8 ([trên WebTgTXA.này...](#)) đã được đưa lên mạng liên thông toàn cầu. Trong toàn bộ số sách và bài viết ấy, **có những vấn đề vốn là vấn nạn sử học, cũng đã được [khẳng định](#) (giai đoạn cận đại)** và bước đầu nêu vấn đề hay khẳng định sơ bộ (giai đoạn hiện đại, thế kỉ XX...).

2.

Có hai vấn đề chiếm khá nhiều số lượng trang web và thời lượng của người đọc cũng như của bản thân tôi:

a) Vấn đề 1, bên lẽ hoặc chỉ là một vài chi tiết có tính chất tự trào hay phân thân trong nội dung một số tác phẩm là **bản quyền**;

b) Vấn đề 2, **sự cố - tai nạn** tôi gặp phải tại Trường PTTH. Đức Trọng, Lâm Đồng (1982, 1983) mà hậu quả kéo dài sau đó tại Diên Sanh, Hải Thọ, Hải Lăng, Quảng Trị, chỉ được phản ánh phần cốt lõi ở vài cuốn sách.

Hai vấn đề này lại bị xoáy vào quá mức. Sự thể này khiến một số người đọc cảm thấy khó chịu. Bản thân tôi cũng cảm thấy bị sút mẻ rất nhiều về uy tín cá nhân và uy tín những người thân thuộc, quen biết. Ngoài ra, bàn luận về bản quyền và sự cố - tai nạn nói trên còn chứa đựng một nguy cơ: **Trong tương lai về sau, kẻ xấu có thể sẽ vin vào đó để thực hiện ý đồ đen tối (vô hiệu hoá, zê-rô hoá) đối với danh dự bản thân tôi và những người thân thuộc, quen biết khác, thậm chí đối với bản quyền tác phẩm của tôi.** Từ nguy cơ phỏng đoán trước như vậy, tôi thấy **cần phải giải quyết dứt điểm vấn đề.** Và ý muốn này cũng phù hợp với **yêu cầu giải mật** tất cả những gì cần giải mật trong thời hạn đã định theo thông lệ quốc tế về pháp lí (lẽ ra, tối đa là khoảng 20 năm, kể từ khi vụ việc xảy ra).

Một lần nữa, tôi khẳng định, theo tinh thần công khai, dân chủ giữa những người cùng thời (cùng chính kiến, tín ngưỡng và khác chính kiến, tín ngưỡng): **Một khi đã giải quyết dứt điểm vấn đề, thì không thể đặt lại vấn đề, và tuyệt đối không nên lợi dụng những nội dung đưa ra trong khi giải quyết vấn đề nhằm mục đích lật lại vấn đề trong tương lai xa xôi về sau một cách thiếu thiện chí, không trong sáng và trái với thông lệ quốc tế về pháp lí.**

Do đó, tôi rất mong hai vấn đề ở mục 2 này được sáng tỏ. Vấn đề 2 (a), về **bản quyền**, bản thân tôi đã khẳng định, không ai có thể bác bỏ, cướp đoạt. Vấn đề 2 (b) còn lại là về **sự cố - tai nạn, 1982, 1983**. Đây là vấn đề quan trọng nhất, bởi tôi không thể đơn phương khẳng định. Lí do: tôi chỉ là nạn nhân, không rõ thủ phạm, tác nhân. Tôi mong muốn nó sẽ được kết luận một cách khoa học, xác đáng trên cơ sở thông tin điều tra, phản hồi, đặc biệt cần thiết là hồ sơ, tư liệu xác thực, nhân chứng đáng tin cậy, từ các tổ chức, cơ quan và từ người đọc. **Hạn cuối là trước ngày 10-3 HB8 (2008).**

Nếu không có phản hồi nào khác, tự thân vấn đề đã được công nhiên kết luận và kết thúc.

TP.HCM., tháng 01 & tháng 02 HB8 (2008)

Trân trọng,
Trần Xuân An

19-02 HB8,

lúc 16 : 20'

20-02 HB8.

lúc 7 - 8 : 33' & 15 : 50' & 20 : 01'

[TẤT CẢ ĐỊA CHỈ ĐIỆN THƯ TRONG CÁC HỘP THƯ CỦA TRẦN XUÂN AN](#)

(Trong tinh thần công khai và dân chủ, WebTgTXA. đã trân trọng gửi đến tất cả các địa chỉ trên, qua [Google Mail](#), [Yahoo Mail](#), từ tháng 01 HB8, đặc biệt trong 2 ngày 21 & 22-02 HB8)

NEW Hot

TRÍCH ĐIỆN THƯ: [03-03 HB8](#) -- "*Bản thảo viết tay phần nào thể hiện quá trình lao động công phu, trăn trở, động não, đổ mồ hôi sôi nước mắt của Trần Xuân An, chưa kể trên các trang tư liệu gốc, sách, báo, tạp chí tham khảo*" (trích điện thư của một người bạn) [Link 2 ...](#) [Link 3 ...](#) [Link 4 ...](#)

Cảm ơn ý kiến của bạn, một ý kiến vô cùng quý báu. Xin trân trọng trích đăng tại đây. Nhưng vấn đề chủ yếu ở trang 10 bis này chính là vụ việc xảy ra ở Đức Trọng, Lâm Đồng & Diên Sanh, Hải Lăng, Quảng Trị 1982-1983 (chỉ giới hạn trong thời gian này; cũng có thể kéo dài đến 1984 mà thôi). Trước và sau thời gian ấy, tôi vẫn sống, lao động sáng tác, nghiên cứu cật lực, trầy vì

tróc vảy như những người cầm bút cật lực, trầy vi tróc vảy khác -- TXA..

VÀI CÂU HỎI CỦA WEBTGTXA. (03 & 05-03 HB8):

Nhân đây, WebTgTXA. cũng đưa ra một vài câu hỏi:

1. Cơ quan nào có chức năng giám định, công chứng toàn bộ bản thảo viết tay và bản "bông" vi tính của tác giả? Ai biết, xin vui lòng cho biết địa chỉ và chỉ dẫn thủ tục giúp?

2. Một nhóm người cầm bút (sáng tác, nghiên cứu, báo chí) và khoảng 3 luật sư có văn phòng hoạt động về lĩnh vực pháp luật có thể giám định, chứng thực toàn bộ bản thảo viết tay, bản "bông" vi tính của tác giả không? Như vậy cũng có giá trị như công chứng tại cơ quan công chứng Nhà nước?

Mong được sự góp ý, chỉ dẫn và tham gia của quý vị, mặc dù WebTgTXA. biết rằng, việc làm chứng bản thảo ở nước ta là không thể thực hiện được (Nhà nước không làm việc này; trí thức nước ta thường sống trong lo âu do quyền dân chủ chưa được bảo đảm).

Thành thật cảm ơn.

Xem: [Kỉ niệm văn nghệ - học thuật & xếp chữ vi tính](#)

► [Slideshow](#)

(trình chiếu)

sach va ban thao tran xuan an

[Link xem tiếp](#)

NEW Hot

Dự thảo

BẢN TỰ QUYẾT ĐỊNH

VỀ MỘT SỐ TÁC PHẨM CỦA TÁC GIẢ

*(Văn bản này đang trông chờ sự góp ý của người đọc và giới cầm bút)
03-03 HB8 (2008)*

Cho dù sự cố - tai nạn tại Trường Phổ thông trung học Đức Trọng, Lâm Đồng và diễn biến tiếp tục ngay sau đó tại Diên Sanh, Hải Thọ, Hải Lăng, Quảng Trị vào quãng thời gian dăm bảy tháng trong các năm 1982-1983 & 1984 (*) thuộc **loại bị "dụng vụ"** hay chỉ là **bệnh bức hiếp cưỡng** có nguyên nhân là bối cảnh chính trị, văn hoá, tôn giáo, xã hội, kinh tế hết sức bức xúc của nước ta vào thời điểm đó, thì cách giải quyết của bản thân tôi vẫn là:

1. Loại trừ những bài thơ (trong tập "*Nắng và mưa*", "*Giọt mực, cánh đồng và vở kịch điên*"...), cuốn tiểu thuyết ("*Mùa hè bên sông*"), bài khảo luận ("*Suy nghĩ và phát triển thêm nội dung 'khổ đế'...*") liên quan đến vụ việc trên ra khỏi sự nghiệp sáng tác, nghiên cứu của tôi. Nếu **có điều kiện làm toàn tập, dứt khoát phải loại trừ** như vậy.
2. Gom những bài thơ, cuốn tiểu thuyết, bài khảo luận nào liên quan đến vụ việc trên thành **một bộ hồ sơ lưu** (in ấn hẳn hoi) **với mục đích chỉ để lưu ở các thư viện và tại nhà** mà thôi. Bộ hồ sơ - tác phẩm để lưu này sẽ được kí bởi **một bút danh nào đó** (Trần Sa Mưa hay Lê Đất Lành, chẳng hạn, và không ghi tiểu sử).
3. Chính tôi sẽ **tự thực hiện việc phân loại, tách riêng** những tác phẩm cần tách, và cũng **tự tôi chọn lựa một trong hai bút danh** kể trên, theo điều 1 và điều 2. **Nội dung số tác phẩm ấy vẫn sẽ được bảo toàn tuyệt đối từng câu, chữ, ý tưởng.**
4. Tôi (Trần Xuân An) vẫn hoàn toàn **giữ quyền tác giả** và **quyền sở hữu**

chủ toàn bộ tác phẩm, trong đó có những tác phẩm được tách ra như đã ghi ở điều 1 và điều 2. Việc phân loại, tách riêng ra một số tác phẩm và kí bằng một bút danh khác trên số tác phẩm ấy là hoàn toàn **không phải tôi phủ nhận quyền tác giả và quyền sở hữu chủ** đối với chúng. Số tác phẩm ấy, cũng như mọi tác phẩm khác của tôi (đã liệt kê ở [danh mục](#)), đều do tôi cưu mang, trần trở, trào mồ hôi sôi nước mắt trên từng nét chữ, trang viết với tất cả trí tuệ, tâm hồn của mình, thậm chí phải hao tổn nhiều công sức hơn cả.

5. Văn bản *Tự quyết định về một số tác phẩm của tác giả* này cũng không có nghĩa là ngưng phổ biến toàn bộ tác phẩm (sách in giấy, sách điện tử) của Trần Xuân An. Một khi tác phẩm đã xuất bản, phát hành ở dạng này hay dạng kia, tác giả không thể thu hồi và cũng không có quyền thu hồi. **Văn bản này chỉ nhằm vào việc làm toàn tập trong tương lai**, khi có điều kiện.

Việc tự quyết định này là hết sức cần thiết để tâm trí trong hiện tại và trong tương lai không bị vướng bận bởi vết thương tinh thần do sự cố - tai nạn ngoài ý muốn (1982-1983 & 1984) gây ra và để khỏi di hại, nhất là khỏi bị những kẻ xấu, lực lượng xấu lợi dụng, xuyên tạc về sau. Văn bản này cũng nhằm công khai minh định một cách cụ thể: **Có một Trần Xuân An sáng suốt, tinh táo từ trước đến nay (loại trừ dăm bảy tháng trong 3 năm bị sự cố - tai nạn, 1982-1983 & 1984) và có một Trần Xuân An bị bệnh bức hiếp cưỡng (2 giả thiết về nguyên nhân) làm lệch chuẩn tri giác, phán đoán (trong quãng thời gian ấy), tạm gọi là Trần Sa Mưu hay Lê Đát Lành. Đó là hai con người trong một con người duy nhất.** Mục đích chỉ có nội dung ngắn gọn, đơn giản như thế.

Trân trọng kính thông báo.

TP.HCM., ngày 03-03 HB8 (2008)

Tác giả Trần Xuân An

(WebTgTXA.)

() Chấn thương tinh thần (choáng tâm thần) trong một thời gian dăm bảy tháng và âm hưởng sau chấn thương ấy.*

Ngày 04-03 HB8: Tác giả có sửa chữa, bổ sung.

05-03 HB8

07-03 HB8 (2008)

HỦY BỎ "DỰ THẢO BẢN TỰ QUYẾT ĐỊNH VỀ MỘT SỐ TÁC PHẨM CỦA TÁC GIẢ"

Để tránh những xáo trộn không cần thiết, tôi (Trần Xuân An) quyết định vẫn giữ nguyên trạng toàn bộ tác phẩm của tôi:

1. Nội dung: **Giữ nguyên từng câu từng chữ** trong các cuốn sách đã xuất bản với hình thức sách in giấy, có giấy phép, cũng như các cuốn còn lại mà tôi đã in vi tính, kể cả hai tập hợp các bài viết và các phụ lục (cuốn 21 và cuốn 22).

2. Tên tác giả: **Không chọn một bút danh nào khác ngoài tên thật là Trần**

Xuân An, để kí trên toàn bộ tác phẩm của tôi.

Xin xem hình ảnh chụp hầu hết tác phẩm của tôi ở dưới thông báo này (thiếu 2 cuốn 21 & 22, xem [danh mục](#)).

Trân trọng kính thông báo.

TP.HCM., ngày 07-03 HB8 (2008)
Trần Xuân An

 [Slideshow](#)

(trình chiếu)

[sach va ban thao tran
xuan an](#)

[Link xem tiếp](#)

XÁC ĐỊNH LẠI VẤN ĐỀ TRỌNG TÂM Ở TRANG 10 BIS NÀY LÀ SỰ CỐ - TAI NAN XẢY RA TẠI TRƯỜNG PTTH. ĐỨC TRỌNG, LÂM ĐỒNG VÀ DIỄN BIẾN NGAY SAU ĐÓ TẠI DIÊN SANH, HẢI THỌ, HẢI LĂNG, QUẢNG TRỊ (MỘT ÍT THÁNG TRONG CÁC NĂM 1982-1983 & 1984), CHÚ Ý KHÔNG PHẢI VẤN ĐỀ TÁC PHẨM CỦA TÔI.

[Trở về trang 10 \(các thông tin về vụ việc trong khung trên\)](#)
[XEM TIẾP TRANG 11 "BÀI MỚI - SÁCH MỚI - TIN TỨC MỚI"](#)

B. • Phần các trang phụ đính:

Từ nơi này trở xuống, hồ sơ được sắp xếp theo thứ tự như sau:

I. Thông tin phản hồi mở rộng về vấn đề :

1. Phụ đính1: [06 & 07-02 HB8 \(2008\)](#) **NEW** **Hot** (bấm vào các con số link-hoá)
2. Phụ đính2: [08, 09 & 10-02 HB8](#)
3. Phụ đính3: [17-02 HB8](#)
4. Phụ đính4: [18-02 HB8](#)
5. Phụ đính5: [01-03 HB8](#)
6. Phụ đính 6: [09-03 HB8](#) (Thư của một người viết văn, thông báo và bàn luận về nhan đề bài phỏng vấn nhà văn Dương Như Nguyễn do nhà thơ Lý Đợi thực hiện) **Mới nhất ! 10-03 HB8, có điều chỉnh link.**
- 7.
- ...

II. Hồ sơ, tư liệu về sự cố và các thông tin phản hồi, ý kiến thảo luận trực tiếp về hồ sơ, tư liệu:

1. Phụ đính 7: Trang ruột của trang chính 1: [25-01 HB8\(2008\)](#) **NEW** **Hot** (xem ở trang chính 1, bên trên)
2. Phụ đính 8: [01-02 HB8](#)
3. Phụ đính 9: [01-02 HB8](#) (*bị bỏ sót; mới bổ sung lại: 16-03 HB8*)
2. Phụ đính 10: [17-02 HB8](#) -- *18-02 HB8, có điều chỉnh link.*

Thông tin phản hồi mở rộng về vấn đề :

Phụ đính 1:

http://tranxuanan.writer.3.googlepages.com/cot-loi-van-de_phan-hoi.htm

Thông tin phản hồi (31-01 & 01-02 HB8):

1

Tác giả Trần Xuân An đã nhận được thông tin phản hồi: ***Yêu cầu giải mật***, vì vụ việc xảy ra tại Trường PTTH Đức Trọng, Lâm Đồng (1982, 1983) cách đây đã 25, 26 năm (2008). Những cơ quan (Bộ Công an, tức Bộ Nội vụ cũ...), những tổ chức, những ai (***nhân vật "cô Thơm"...***) liên quan ***có bổn phận và trách nhiệm làm rõ***. Tôi nhận thấy yêu cầu trên hoàn toàn chính đáng và cần thiết.

Về vụ việc, tôi tạm đưa ra 2 giả thiết như sau:

1. Vụ việc này chỉ là một vụ đạo diễn thực sự (do cơ quan, tổ chức nào đó chủ mưu và thực hiện, trong thời điểm 1982-1983) bằng hoá chất gây các triệu chứng tâm thần và thủ đoạn chọc điên. Tôi không chịu trách nhiệm nếu vụ việc còn bị éo nhẹm. *Tôi cũng không chấp nhận và không chịu trách nhiệm về mọi thông tin xuyên tạc về sau. Mọi thông tin xuyên tạc về sau đều không có giá trị, đặc biệt là hoàn toàn không có giá trị về mặt ghi chép, phản ánh sự thật vụ việc.*

2. Vụ việc này chỉ là có nguyên nhân là do bệnh hoang tưởng bị bức hại (bức hại cuồng) của tôi, một loại bệnh mang tính chất thời cuộc. *Thời cuộc cũng là một nguyên nhân chủ yếu.*

Các lưu ý quan trọng:

-- Về tính chủ động của người trong cuộc: Vụ việc này có các nguyên nhân ở giả thiết 1 hoặc ở giả thiết 2, nhưng *chính bản thân tôi đã hoàn toàn tự mình chủ động phản ứng lại trong tình huống bị động.*

-- Về mức độ "đạo diễn". Cơ quan, tổ chức hay cá nhân nào có thể đạo diễn vụ việc? Tác động, "điều khiển" (chi phối) được nạn nhân đến mức độ nào? Nhân chứng? Vật chứng? Hồ sơ?

-- Về thể loại phản ảnh vụ việc tôi đã sử dụng: Thơ và tiểu thuyết. Bản thân 2 thể loại này đều thuộc lĩnh vực hư cấu. Ngay cả chi tiết *kịch* (kịch phản ánh chính xác sự thật trong hiện thực như tản văn kí sự) cũng là hư cấu. Tuy nhiên, *mặc dù hư cấu nhưng vẫn có cái lõi là sự thật vụ việc (vụ việc xảy ra từ Trường PTTH. Đức Trọng, Lâm Đồng).*

Tôi trông chờ những thông tin phản hồi khác từ các cơ quan, tổ chức và cá nhân. Mọi thông tin phản hồi về vụ việc, bằng thư, bằng web, sách báo in giấy, xin gửi trực tiếp đến tôi (Trần Xuân An, các địa chỉ đã công bố từ lâu trên WebTgTXA.).

----- Nội dung thông tin và địa chỉ các tệp tin liên quan đến vụ việc trong tiểu mục này, bước đầu đã được gửi đến những cơ quan, cá nhân tôi được biết địa chỉ điện thư: Báo Công an TPHCM. và nhà báo Lại Văn Long (tác giả truyện ngắn "[Kế sát nhân lương thiện](#)", đạt giải nhất tuần báo Văn Nghệ Hội Nhà văn Việt Nam, 1991; nguyên là học sinh của Trường PTTH. Đức Trọng, Lâm Đồng, giữa và cuối những năm 80/XX), cô Dung Thị Vân (đại diện Ban Liên lạc Hội Cựu giáo viên, học sinh Đức Trọng, Lâm Đồng), cô Nguyễn Thị An, anh Nguyễn Văn Nhơn (giáo viên, hiện đang giảng dạy tại trường ghi trên), và các nhà báo, văn nghệ sĩ tại Quảng Trị (Lê Đức Dục, Nguyễn Hoàn, Võ Văn Luyến, Nguyễn Bội Nhiên...). Trân trọng kính nhờ quý cơ quan, quý vị đã nhận được điện thư, vui lòng gửi chuyển tiếp đến những nơi có liên quan và góp phần điều tra làm rõ vụ việc. Thành thật cảm ơn. -----

2

Một ý kiến phản hồi mới nhất: Vụ việc đang được và phải được tiếp tục thảo luận. Chẳng hạn, từ "thời cuộc" không chứa đựng hết vấn đề đã nêu ở các tác phẩm của Trần Xuân An, liên quan trực tiếp đến vụ việc này. Đúng ra, Trần Xuân An chỉ bị sốc và bị đầu độc bằng hoá chất, bị chọc điên. Và Trần Xuân An **giả điên**, cũng là một vấn đề cần xác định, nếu quả thật như vậy (20 : 47', 31-01 HB8).

3

Một ý kiến phản hồi mới nhất: Thật sự Trần Xuân An chỉ bị choáng (sốc), sang chấn, như một tai nạn tâm lí. Trong thực tế cũng có những loại thuốc (hoá chất) tạo trạng thái tâm thần. Từ hai nguyên nhân đó, có thể ở Trần Xuân An thuở bấy giờ có một số biểu hiện gần như triệu chứng tâm thần. Triệu chứng tâm thần, ở thể choáng tâm thần, thể bị nhiễm độc gây trạng thái tâm

thần, thực chất là các tri giác, cảm xúc hơi vượt ngưỡng so với mọi người bình thường. Cụ thể hơn, mọi người bình thường đều ít nhiều có âu lo bị người khác bức hại; nhưng khi niềm âu lo ấy vượt ngưỡng, nó trở thành bức hại cuồng. Sau khi hồi phục trạng thái tâm lí, Trần Xuân An lại vận dụng kiến thức tâm thần học vốn có để sáng tác thơ, tiểu thuyết, như những nhà thơ, nhà văn khác viết về các nhân vật tâm thần nhằm thể hiện tư tưởng và phản ánh hiện thực (Tsékhov, Lỗ Tấn...). Tai nạn tâm lí hay bị nhiễm độc tố gây trạng thái tâm thần có thể đã giúp cho Trần Xuân An có những tư tưởng, cảm xúc thuộc loại xuất chúng. Ngoài ra, Trần Xuân An còn nghiên cứu sử học, triết học tôn giáo, phê bình văn học. Điều đó cho thấy năng lực tư duy, lí luận và thẩm thức của Trần Xuân An rất tốt, không phải nhà nghiên cứu, phê bình nào cũng có được (11 : 40', 01-02 HB8)

4

Một ý kiến phản hồi mới nhất: Tôi lại nghĩ chính vì Trần Xuân An vốn có những tư tưởng độc đáo, độc lập (chủ nghĩa dân tộc thuần túy, rộng mở...), nên mới bị những lực lượng thù địch xô đẩy vào tình cảnh bức hại cuồng (15 : 59', 01-02 HB8)

[Xem tiếp các thông tin phản hồi từ tiểu mục này](#) → → →

(http://tranxuanan.writer.3.googlepages.com/cot-loi-van-de_ykien_hoso-tulieu.htm)

----- Nhiều nhà văn, nhà thơ, nhà báo, nhà nghiên cứu sử học, nhà giáo đã nhận được, đã đọc thông tin này -----

5

► **03-02 HB8: Trả lời một nhà văn giấu tên:**

Bài này nguyên ở trang "HỒ SƠ - TƯ LIỆU & thông tin phản hồi - ý kiến, thảo luận trực tiếp về hồ sơ - tư liệu":

http://tranxuanan.writer.3.googlepages.com/cot-loi-van-de_ykien_hoso-tulieu.htm ;

WebTgTXA. đã đưa sang trang này vào ngày 07-02 HB8 để hợp lí hơn.

Hỏi:

1. Anh vui lòng cho biết, nhân vật Trần Sa Mưu được ghi trong lời đề tặng ở trang đầu tập thơ "*Giọt mực cánh đồng và vở kịch diên*" trong đời thực là ai? "Song trùng bản ngã" là một hiện tượng bệnh lí mà tâm lí học đã từng đề cập đến. Mong được làm rõ hơn.

2. Anh có thể xác định liệu tổ chức, cơ quan, cá nhân nào đó có thể đạo diễn, thậm chí điều khiển một con người theo kiểu ám thị được không? Tôi tin là không thể. Nếu anh thấy là có thể, xin vui lòng chứng minh.

Trả lời:

1. Thưa anh, Trần Sa Mưu chính là bút hiệu tạm thời, tôi bịa ra để sử dụng như là tên tác giả trên trang bìa bản thảo viết tay đầu tiên tiểu thuyết "*Mùa hè bên sông*" (*Nỗi đau hậu chiến*) của tôi. Nhưng bút hiệu này tôi chỉ dùng trong vòng vài tháng. Sau khi thấy không bị công an gây khó dễ, tôi lại lấy tên thật. Nói gọn hơn, Trần Sa Mưu chính là tôi. Xin nói thêm: "Sa Mưu" có nghĩa là sa vào âm mưu của kẻ xấu (trong thành ngữ "sa mưu trúng kế").

"Song trùng bản ngã", hai cái tôi trong một con người, đúng là nhiều sách tâm lí học, tâm thần học có đề cập đến. Đó là hiện tượng xuất hiện ở một con người: chỉ mỗi một người ấy, nhưng khi thì con người này, khi thì con người khác với hai bản ngã không đồng nhất với nhau. Hiện tượng

đặc biệt này biểu lộ rõ rệt trong đời sống thực tế hằng ngày đến mức phải gọi là "song trùng bản ngã".

Trong lao động nhà văn, có thể gồm cả nhà thơ, anh ta phải đóng nhiều vai khác nhau khi viết một tiểu thuyết, một truyện thơ, nhưng chỉ trên trang viết mà thôi. Trường hợp này lại là bình thường.

Cũng có trường hợp nhà văn, nhà thơ có thể *chủ thể hoá đối tượng (nhập thân)* hoặc *khách thể hoá bản thân (khách hoá)*, trong sáng tạo tác phẩm. Một trong những đầu đề tập làm văn cấp tiểu học: "Em có một người anh đang là chiến sĩ bảo vệ hải đảo của Tổ quốc (nếu không có người anh đang làm nhiệm vụ ấy, em thử hình dung trong tưởng tượng). Hãy viết thư thăm anh ấy, khi Tết Nguyên đán sắp đến". Đầu đề này buộc hầu hết các học sinh phải nhập thân (đóng vai) để viết. Trường hợp thứ hai, khách thể hoá bản thân, ta thấy có cuốn "Thép đã tôi thế đấy" của Nicolai Ôxtorốpski (Nicolai Ostrovsky). Trong tiểu thuyết này, hình như Nicolai Ôxtorốpski không xưng tôi như trong một số tự truyện của các nhà văn khác, mà biến bản thân thành Paven Corsaghin, ngôi thứ ba số ít. Tiểu thuyết "Sống mòn", trong đó, nhân vật Thứ chính là hình bóng thật của Nam Cao, nhưng đã được Nam Cao *khách thể hoá* bằng đại từ "y" (hắn, anh ta) từ trang đầu đến trang cuối. Trường hợp này cũng là bình thường, trong lĩnh vực văn xuôi cũng như trong lĩnh vực thơ.

Do đó, tôi là Trần Xuân An, nhưng cũng là nhân vật tiểu thuyết Lê Đất Lành (khách thể hoá bản thân) và đồng thời cũng là nhân vật bịa có 'nickname' là Trần Sa Mưu trong lời đề tặng nói trên. Có nghĩa là tôi viết về tôi, tôi đề tặng tôi. Nói rõ ra, tôi đã tạo ra hai con người ảo, hai cái bóng của chính mình là Lê Đất Lành và Trần Sa Mưu. Tôi còn viết là tôi nhập thân vào hai con người ảo ấy để viết thay họ, thậm chí tôi còn nói là tôi vận dụng hiện tượng "song trùng bản ngã" để sáng tác những bài thơ có đề tài bệnh nhân tâm thần. Thật sự cũng có chút nào như các trường hợp ấy, nhưng *cái chính là tôi tự giấu mình đi*. Vui thích gì khi mình chường ra trước xã hội bằng hình ảnh một người điên, một thi sĩ điên, cho dù chỉ thoáng điên sơ sơ (sốc tâm lí, choáng tâm thần, như say rượu) một thời gian ngắn mà thôi! Thơ điên, truyện điên rất hay, nhưng mang thân phận thằng điên thì vô cùng dại dột và đau khổ. Và lại, tôi có tự nhận mình là điên cũng không ai tin. Chắc mọi người đều thấy là thơ điên của tôi thực chất là thơ của người tỉnh viết về người điên, chứ không phải thơ do người điên viết, như thơ Bùi Giáng (Bùi Giáng điên thật 100%).

Xin lặp lại câu này: Lí do chính là tôi tự giấu mình đi, vì vui thích gì khi mình chường ra trước xã hội bằng hình ảnh một nhà giáo điên, một thi sĩ điên, cho dù chỉ thoáng điên sơ sơ (sốc tâm lí, choáng tâm thần, như say rượu) một thời gian ngắn mà thôi! Đơn giản là vậy.

Cũng trả lời thêm một điều anh không hỏi: Trong tiểu thuyết "Mùa hè bên sông" (Nỗi đau hậu chiến) còn có nhân vật nhà thơ Trần Nguyễn Phan. Thừa thật với anh, Trần Nguyễn Phan cũng chính là tôi. Lê Đất Lành và Trần Nguyễn Phan là hai hình tượng *phân thân* từ một người duy nhất là tôi; và chỉ hai nhân vật (chiếm khoảng bảy, tám trang sách) đó thôi, chứ không phải nhân vật nào trong tiểu thuyết "Mùa hè bên sông" (Nỗi đau hậu chiến) cũng đều là tôi cả!

2. Thừa anh, không ai điều khiển được người khác bằng cách ám thị hay nói theo ngôn ngữ truyện kiếm hiệp là "truyện âm nhập mật". Đó chỉ là sản phẩm tưởng tượng, không có thật. Tôi đọc sách tâm thần học, truyện ngắn của Tsékhov, có biết về trường hợp "tiếng nói trong đầu", "mẫu đối thoại trong đầu" của bệnh nhân. Nhưng đây là những "tiếng nói", "đối thoại" do rối loạn tư duy, tri giác, do đó "tiếng nói", "đối thoại" ấy cũng rất rối loạn, không làm sao truyền lệnh điều khiển con người được. **Đi sâu vào, nếu hiểu ám thị như là điều khiển cá nhân bằng ám thị trực tiếp, thì có hai trường hợp:**

a) Hiểu cho chính xác, cụ thể theo từ ngữ, ấy là điều khiển bằng *remote* (cái viển khiển) mà người bị điều khiển không biết mình bị điều khiển, thì hoàn toàn là điều hoang tưởng đúng nghĩa, không bao giờ có;

b) Cũng hiểu cho chính xác, cụ thể theo từ ngữ, như tôi đã có lần phân tích, là ám thị bằng miệng, với một vài câu nói được lặp đi lặp lại nhiều lần, theo cách *ám thị thôi miên* của các bác sĩ phân tâm học Phương Tây (sau khi họ nghiên cứu kĩ tâm lí, đời tư bệnh nhân),

- b1) cũng có khả năng xảy ra, đối với một số người dễ bị ám thị và toàn tâm toàn ý hợp tác với bác sĩ trong việc chữa bệnh tâm lí;

- b2) hoặc đối với nhiều người khác, ám thị thôi miên bằng miệng chỉ tạo nên giấc chiêm bao thông thường và chỉ đến mức như thế mà thôi;

- b3) hoặc sẽ tạo nên giấc chiêm bao đồng thời với tâm thế chống đối, nếu phương pháp ám thị thôi miên bị kẻ xấu lợi dụng vào mục đích bôi nhọ, chọc điên (trường hợp ác mộng).

Trường hợp nhân vật Lê Đất Lành bị ám thị bằng miệng bởi kẻ xấu, trong tiểu thuyết "*Mùa hè bên sông*" (*Nỗi đau hậu chiến*) của tôi, có lẽ thuộc trường hợp b3 (1).

Khi hiểu ám thị *như là ám thị xã hội*, ấy là thông tin tuyên truyền qua đài phát thanh, truyền hình, máy băng đĩa, báo chí in giấy, internet, thì đây là một khả năng có thực. Chẳng thế mà trong vài chục năm gần đây, xã hội Việt Nam thay đổi đến mức kinh ngạc về cách ăn, cách mặc, cách nghĩ, cách làm việc, thậm chí cả "phong tục, tập quán", gần như vong thân, tha hoá!

Còn về "đạo diễn vụ việc" hay "dựng vụ" để tuyên truyền với mục đích chính trị, tôi nghĩ là có khả năng như thế thật, bởi "họ" (?) có lực lượng Ưng Khuyển và có một bộ phận "quần chúng cuồng tín" hoặc "thừa hành theo tiền bạc" luôn luôn tuân lệnh "họ" (?). Đọc "*Truyện Kiều*", ta thấy Hoạn Thư "dựng vụ" phóng hoả đốt nhà và tung tin Kiều đã chết cháy:

"Thuốc mê đầu đã tưới vào
Mơ màng như giấc chiêm bao biết gì!
Vực ngay lên ngựa tức thì
Phòng đào viện sách bốn bề lửa dong
Sẵn thầy vô chủ bên sông
Đem vào để đó lộn sòng ai hay?"
(câu 1645-1650)

Và Hoạn Thư còn dựng nên những cảnh đau lòng sau đó nữa :

"Vợ chồng chén tạc chén thù
Bất nằng đứng chực tri hồ hai nơi
Bất khoan bất nhật đến lời
Bất quỳ tận mặt bất mời tận tay"
(câu 1835-1838).

Đây chỉ là ví dụ thôi, nhưng qua đó, thấy rằng, "dựng vụ" không phải là chuyện mới mẻ gì!

Nhưng là những người cầm bút, chúng ta rất cần được độc lập tư duy, sáng tạo. Không có gì khó chịu hơn là bị "đạo diễn", bị biến thành con rối cho "họ" (?), những kẻ xấu, tổ chức xấu giật dây! Chấp nhận bị biến thành con rối, rớt cục, chúng ta làm được gì thì cũng bị cướp công, cướp sức! Và tất nhiên, phải luôn cảnh giác, kéo bị sa mưu trúng kế một cách oan uổng.

Xin cảm ơn anh đã nêu câu hỏi.

(1) Xin lưu ý là có nhiều bệnh nhân tâm thần vẫn khẳng định chắc rằng ảo thanh (gồm cả tiếng nói ám thị) và ảo thị là sự thật. Ngay người bình thường, hoàn toàn lành mạnh, trong một lần gặp ma quỷ xuất hiện (ảo thị), nói năng gì đó (ảo thanh) với họ, họ vẫn đinh ninh với tất cả lòng thành thật của họ rằng đó là sự thật, 100% họ đã gặp ma quỷ và nghe ma quỷ nói.

Xin lưu ý thêm: Tất cả mọi khả năng thực tế, tâm trạng bình thường ở mọi người bình thường, trong cuộc sống cá nhân, xã hội đều có thể trở thành triệu chứng tâm thần một khi mức độ tri giác bị vượt ngưỡng, phán đoán không đúng (tri giác sai lầm, vượt quá sự thật diễn ra): *hoang tưởng bị ám thị, hoang tưởng bị đạo diễn, bị chi phối, hoang tưởng bị đầu độc...v.v...* Nói rõ hơn: Trong thực tế xã hội, phương pháp ám thị, sự đạo diễn, chi phối hay còn gọi là "dựng vụ", sự đầu độc ...v.v... là có thật, như ta thường gặp ở nhiều bài viết, mẩu tin trên báo chí, nhưng đối với bệnh nhân, mặc dù họ không bị ám thị, không bị đạo diễn, chi phối, không bị đầu độc ...v.v..., họ vẫn đinh ninh là như vậy, bởi họ tri giác, phán đoán sai lầm; do đó, họ bị kết luận là mắc bệnh hoang tưởng.

Tất nhiên, hồ sơ, tư liệu, nhân chứng, vật chứng và các ghi chép trong quá trình điều tra là rất cần thiết để kết luận, tránh trường hợp kết luận bừa cho người khác là mắc bệnh hoang tưởng.

Tóm lại, để kết luận vấn đề kẻ xấu, cơ quan, tổ chức nào đó có đạo diễn (dựng vụ), ám thị (kiểu chọc điên, hàm hồ) hay không, cần phải có **hồ sơ, tư liệu, nhân chứng** đầy đủ, kết hợp với việc **điều tra** kĩ lưỡng, và phải **giải mật công khai** (sau 26 năm, kể từ 1982 đến nay, 2008). **Phải làm rõ để tránh những thông tin xuyên tạc, sự cướp công, cướp sức, vô hiệu hoá, zê-rô hoá sau này**. Xuyên tạc thông tin, cướp công, cướp sức, cướp thành quả trí tuệ và vô hiệu hoá, zê-rô hoá công sức, trí tuệ của người khác, lực lượng khác là điều thường thấy (ví dụ như trong thời chiến tranh, trong các phong trào đấu tranh đô thị Miền Nam, cuộc đình công này, cuộc biểu tình kia những người nào đó làm được là nhờ sự lãnh đạo, chỉ đạo của tổ chức, hội đồng, ban chỉ huy, cá nhân nào đó).

(Chú thích bổ sung vào ngày 6 & 7-02 HB8).

Trần Xuân An (03-02 HB8 [2008]).

Tiếp theo:

6. [Thông tin phản hồi \(bấm vào đây\)](#) Mới! **NEW**

7

8

9

[Trở về trang 10 "Bài mới - sách mới - tin tức mới"](#):

<http://tranxuanan.writer.googlepages.com/baimoi-sachmoi-tinmoi-10>

MỘT SỐ TRANG, TẬP LIÊN QUAN:

1.

▶ Vụ việc xảy ra từ Trường PTTH. Đức Trọng, Lâm Đồng:

<http://tranxuanan.writer.3.googlepages.com/cot-loi-van-de.htm>

▶ Thông tin phản hồi (từ ngày 31-01 HB8 (2008):

http://tranxuanan.writer.3.googlepages.com/cot-loi-van-de_phan-hoi.htm

▶ Hồ sơ, tư liệu & các ý kiến trao đổi:

http://tranxuanan.writer.3.googlepages.com/cot-loi-van-de_ykien_hoso-tulieu.htm

▶ Một bài thơ & các chú thích quan trọng:

http://tranxuanan.writer.3.googlepages.com/ductrong--quanbenduong_tho-txa.htm

[Xem](#)

[dạng pdf](#)

▶ Ảnh chụp một bài thơ khác từ một tuyển tập thơ:

<http://picasaweb.google.co.uk/tranxuanan.writer/Hinhanhtulieu5/photo#515328703912089757>

[0 ...](#)

▶ Bức tranh "*Nạn nhân của sadisme - nạn nhân đã được soi sáng bởi Chim Lạc*" (Nguyễn Thái Tuấn):

[Link để xem ảnh lớn và rõ nét](#)

2

▶ Tập thơ "*Nắng và mưa*" (Trần Xuân An), Hội Văn Nghệ Quảng Trị & Tạp chí Cửa Việt xuất bản, 1991 (có một số bài thơ về sự cố này):

http://tranxuanan.writer.googlepages.com/nang_vmua

▶ Tập thơ "*Giọt mực, cánh đồng và vở kịch điên*" (Trần Xuân An), sách vi tính, sách điện tử (Web giaodiem.com, WebTgTXA.):

http://tranxuanan.writer.googlepages.com/giot_mcdvkdien

▶ Trần Xuân An, "*Mùa hè bên sông*" (*Nỗi đau hậu chiến*), tiểu thuyết, chương 11 (trọn chương):

http://tranxuanan.writer.googlepages.com/mua_hbsong_11.htm

3.

▶ Tư liệu tham khảo trực tuyến: Lỗ Tấn, "*Nhật ký người điên*", Website Việt Nam thư quán:

<http://vnthuquan.net/truyen/tacpham.aspx?tacgiaid=328>

hay tại WebTgTXA.:

http://tranxuanan.writer.3.googlepages.com/lo-tan_nhatkinguoidien_web-vnthuquan.htm

4.

▶ Xem thêm: "*Kẻ sát nhân lương thiện*" - truyện ngắn của nhà văn, nhà báo Lại Văn Long (phóng viên Báo Công an TP.HCM.).

5.

▶ Trần Xuân An: "*Những vấn nạn văn sử triết... và những dấu hỏi bức thiết về giai đoạn giao thời - hậu chiến sau ngày thống nhất đất nước*":

http://tranxuanan.writer.googlepages.com/luanvethoichungta_b1.htm

▶ Trần Xuân An: "*Ý nghĩ về dự kiến sửa đổi sách giáo khoa văn học và sử học*":

http://tranxuanan.writer.2.googlepages.com/du_ksdsgkhoa.htm

▶ Trần Xuân An: "*Vài lời của người đọc và nghe*" Toàn bộ phỏng vấn với cựu TT Võ Văn Kiệt' trên *BBCVietnamese.com*":

http://tranxuanan.writer.2.googlepages.com/vovankiet-ctt_xuanhong-kg-bbc.htm

http://www.bbc.co.uk/vietnamese/forum/story/2007/05/070516_tranxuananhistory.shtml

Phụ đính 2:

http://tranxuanan.writer.3.googlepages.com/cot-loi-van-de_phan-hoi_tr2.htm

Thông tin phản hồi (tiếp theo)

6

► 08-02 HB8 (sáng mùng 2 Tết Mậu tí): **Thông tin phản hồi của một nhà nghiên cứu sử học giấu tên:** Nếu cơ quan, tổ chức, lực lượng nào thực sự đã nhúng tay vào vụ việc đã xảy ra ("dựng vụ", "đạo diễn" để gây ra sự cố nhằm mục đích chính trị) tại Trường Phổ thông trung học Đức Trọng Lâm Đồng và tại Diên Sanh, Hải Thọ, Hải Lăng, Quảng Trị vào quãng thời gian từ 1982 đến 1983, thì cơ quan, tổ chức, lực lượng ấy phải công khai xin lỗi ông Trần Xuân An, tập thể giáo viên Trường PTTH. Đức Trọng (1981-1982, 1982-1983), cô Nguyễn Thị Anh Phương (nhân vật Thơm), gia tộc ông Trần Xuân An (đặc biệt là người mẹ, người chị) và làng Diên Sanh. Cụ thể hơn, nếu cơ quan, tổ chức, lực lượng ấy là Thiên Chúa giáo, thì người xin lỗi công khai trên báo chí phải là Giáo hoàng tại Vatican; nếu là Đảng Cộng sản Việt Nam, thì người xin lỗi công khai trên báo chí phải là Tổng Bí thư Đảng... Công lí phải được thực hiện như vậy.

Ý kiến của WebTgTXA. (Trần Xuân An): Tôi nhận thấy ý kiến của nhà nghiên cứu sử học giấu tên là rất cần thiết và hoàn toàn công bằng, đúng theo tinh thần của công lí. Tôi còn yêu cầu phải trưng dẫn công khai hồ sơ (lệnh, chỉ thị, biên bản các cuộc họp...), tư liệu (gồm cả vật chứng), nhân chứng. Và dĩ nhiên, ngôn ngữ được sử dụng phải là ngôn ngữ viết rõ ràng, chính xác (ngôn ngữ luật pháp). Nếu có ngôn ngữ nói, thì phải có văn bản ngôn ngữ viết đính kèm, và lấy ngôn ngữ viết làm cơ sở. Thành thật cảm ơn.

► 08-02 HB8 (tối mùng 2 Tết Mậu tí): **Thông tin phản hồi từ cô Dung Thị Vân (thành viên Ban Liên lạc Cựu giáo viên, học sinh Trường PTTH. Đức Trọng tại TP.HCM):** Qua điện thoại, cô Dung Thị Vân cho biết cô đã điện đàm với nhà báo Lại Văn Long (phóng viên Báo Công an TP.HCM., tác giả truyện ngắn "Kẻ sát nhân lương thiện") từ trước Tết. Anh Lại Văn Long hứa sẽ làm rõ vụ việc này. Trước hết, anh đề nghị những người có liên quan phải viết rõ về vụ việc trên và công bố trên báo chí, website... Cô Dung Thị Vân còn đề nghị WebTgTXA. nên công khai hoá tên những giáo viên, công nhân viên tại Trường PTTH. Đức Trọng (1981-1982, 1982-1983).

Ý kiến của WebTgTXA. (Trần Xuân An): Rất nên thực hiện theo đề nghị của nhà báo Lại Văn Long. Mong anh Lại Văn Long điều tra làm rõ (tất nhiên không chỉ một mình anh, mà cần nhiều điều tra viên khác).

Các thành viên thuộc các ban giám hiệu (1981-1982, 1982-1983): Nguyễn Ích Dư, Nguyễn Thị Xuân, Trương Chí Dũng, Phạm Hồng Vân, anh Dung và gồm cả anh Nguyễn Diệp. Trong đó, các anh Dư, Vân, Dung thuộc gốc Miền Bắc xã hội chủ nghĩa.

Các giáo viên gốc Miền Bắc (bên kia Vĩ tuyến 17): Bùi Sĩ Thường (Nghệ An), Nguyễn Văn Hương (Nghệ An, hiện nay là phó bí thư Tỉnh uỷ Lâm Đồng), Nguyễn Thị Anh Phương, anh Trình, anh

Bây, chị Hồng và nhiều giáo viên, nhân viên khác (như chị Vinh) vốn thuộc gốc Miền Bắc xã hội chủ nghĩa.

Các giáo viên gốc Miền Nam (bên này Vĩ tuyến 17): Nguyễn Văn, Trần Xuân An, Hồ Tấn Châu, Nguyễn Thế Hùng, Nguyễn Thị Tuyết Trinh, Phạm Thị Thu Mai, Tôn Nữ Thị Hiền, Tôn Nữ Cẩm Vân, Lê Phú Suý, Nguyễn Thuỳ, Hoàng Tấn Hào, anh Hoà, anh Tiếp, Nguyễn Văn Nhơn, Nguyễn Thị An, Nguyễn Quang Huy, cô Xuân (ngoại ngữ), cô Hoa (ngoại ngữ), Lò Thị Minh Hoa, anh Tuấn (kỹ thuật nông nghiệp)...v..v...

► 09-02 HB8 (chiều mừng 3 Tết Mậu tí): **Thông tin phản hồi từ cô Dung Thị Vân (thành viên Ban Liên lạc Cựu giáo viên, học sinh Trường PTTH. Đức Trọng tại TP.HCM) & anh Tuấn (giáo viên kỹ thuật nông nghiệp, từ 1980):** Qua điện thoại của cô Dung Thị Vân, một cựu học sinh cho biết giáo viên Tuấn sẽ thực hiện tập kỷ yếu nhân kỷ niệm 45 năm thành lập trường và xin phép in lại những bài thơ, đoạn tiểu thuyết của Trần Xuân An liên quan đến vụ việc, kèm với một tấm ảnh giáo viên Hồ Tấn Châu (hiện là hiệu trưởng một trường khác cũng thuộc Đức Trọng) chụp chung với giáo viên Trần Xuân An dưới gốc thông giữa sân trường, vào năm 1982. Hai giáo viên Hồ Tấn Châu và Trần Xuân An vốn sống cùng một phòng trong nhà tập thể giáo viên, lúc bấy giờ. Cựu học sinh này còn nói đến hiệu trưởng Nguyễn Ích Dư (niên khoá 1981-1982), vốn là giáo viên Hà Nội chi viện. [Vụ việc **có thể** xảy ra từ sự kiện hiệu trưởng Nguyễn Ích Dư bị khiếu kiện (**có thể** do anh Bùi Sĩ Thường gửi đơn nặc danh), Ban Thanh tra Sở Giáo dục kết luận, hội đồng giáo viên bất tín nhiệm, và ngay sau đó, ông Đoàn Nhật Hồng, giám đốc Sở Giáo dục Lâm Đồng lúc ấy, đã viết thư tay chỉ thị thực hiện một cuộc trưng cầu dân ý để bầu quyền hiệu trưởng. Giáo viên Trương Chí Dũng (thư kí hội đồng) được tín nhiệm (thăng chức hiệu phó), cùng với hiệu phó đương chức Nguyễn Thị Xuân lãnh đạo trường. **Đây là lần đầu tiên và độc nhất, trong thời đoạn ấy, một trường cấp 3 (PTTH.) lại do những giáo viên gốc Miền Nam làm giám hiệu.** Và sau đó, **có thể** vụ việc xảy ra như trong truyện ngắn "**Kẻ sát nhân lương thiện**" của nhà văn, nhà báo Lại Văn Long].

Ý kiến của WebTgTXA. (Trần Xuân An): Tôi đồng ý về việc in lại những bài thơ, đoạn tiểu thuyết liên quan đến vụ việc, kèm với một tấm ảnh kỷ niệm nói trên, với điều kiện phải in nguyên văn (gồm cả nguyên văn chú thích quan trọng, như chú thích thuật ngữ "sa-đích"), không được sửa chữa, cắt bớt. **Và điều quan trọng là tất cả nội dung của tập kỷ yếu ấy, gồm các hồ sơ, tư liệu, phải được đưa lên website, weblog để các đối tượng liên quan thảo luận trước khi in ấn thành sách in giấy.**

(Links:

<http://tranxuanan.writer.3.googlepages.com/cot-loi-van-de.htm>

<http://tranxuanan.writer.3.googlepages.com/ductrong-quanbenduong-tho-txa.htm>).

Vụ việc ông Nguyễn Ích Dư bị bất tín nhiệm và những giáo viên gốc Miền Nam lên làm giám hiệu là có thật 100%. Nhưng đó có thể chỉ là nguyên do, một nguyên do thuộc loại "dựng vụ". "Đạo diễn" một vụ việc nhỏ bé rất đời thường (**bình diện cụ thể**) nhằm thể hiện một chủ trương lớn về tổ chức cán bộ, về quan điểm giai cấp (**bình diện khái quát**), tương tự như truyện ngắn "**Kẻ sát nhân lương thiện**" về tính cụ thể và tính khái quát. Về mặt sự kiện, vụ việc này liên quan rất ít đến sự cố - tai nạn tôi gặp phải, nhưng cả hai đều có nguyên nhân căn bản: **vấn đề giai cấp, thành phần xuất thân (trong lĩnh vực tổ chức cán bộ, trong lĩnh vực giảng dạy chuyên môn theo quan điểm Miền Bắc)**. Theo tinh thần "nói có sách, mách phải có chứng", rất cần sự điều tra (cần tìm ra mối liên quan), có hồ sơ, tư liệu (gồm vật chứng), nhân chứng... Không nên suy diễn tùy hứng.

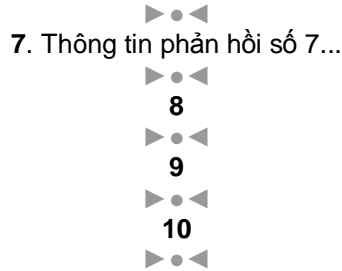
Với tôi, sự cố - tai nạn tôi gặp phải, là rất nghiêm trọng, như đã phân tích, trình bày ở nhiều trang web liên quan (xem ở phần áp cuối thuộc trang web này). Không thể chỉ đơn giản và cụ thể, hạn hẹp như vậy.

Nói vắn gọn hơn:

- a) Trên tổng thể xã hội, đây chỉ là một vụ việc nhỏ bé.
- b) Ở bình diện số phận cá nhân, đây là một vụ việc gây hậu quả nghiêm trọng.
- c) Về mặt luật pháp, nếu quả thật là các cơ quan, tổ chức, lực lượng nào đó có "dựng vụ", thì không phải là một việc nhỏ bé, mà cực kì nghiêm trọng.

Tóm lại, về mặt luật pháp, vấn đề là có "dựng vụ" hay không "dựng vụ".

Tiếp theo:

Trở về trang 10 & **trang 10 bis** NEW **Hot** "Bài mới - sách mới - tin tức mới":

<http://tranxuanan.writer.googlepages.com/baimoi-sachmoi-tinmoi-10>

<http://tranxuanan.writer.googlepages.com/baimoi-sachmoi-tinmoi-10-bis> NEW **Hot**

MỘT SỐ TRANG, TẬP LIÊN QUAN:

1.

▶ Vụ việc xảy ra từ Trường PTTH. Đức Trọng, Lâm Đồng:

<http://tranxuanan.writer.3.googlepages.com/cot-loi-van-de.htm>

▶ Thông tin phản hồi (từ ngày 31-01 HB8 (2008):

http://tranxuanan.writer.3.googlepages.com/cot-loi-van-de_phan-hoi.htm

▶ Hồ sơ, tư liệu & các ý kiến trao đổi:

http://tranxuanan.writer.3.googlepages.com/cot-loi-van-de_ykien_hoso-tulieu.htm

▶ Một bài thơ & các chú thích quan trọng:

http://tranxuanan.writer.3.googlepages.com/ductrong--quanbenduong_tho-txa.htm

[Xem](#)

[dang pdf](#)

▶ Ảnh chụp một bài thơ khác từ một tuyển tập thơ:

<http://picasaweb.google.co.uk/tranxuanan.writer/Hinhanhtulieu5/photo#515328703912089757>

[0 ...](#)

▶ Bức tranh "*Nạn nhân của sadisme - nạn nhân đã được soi sáng bởi Chim Lạc*" (Nguyễn

Thái Tuấn):

[Link để xem ảnh lớn và rõ nét](#)

2

▶ Tập thơ "*Nắng và mưa*" (Trần Xuân An), Hội Văn Nghệ Quảng Trị & Tạp chí Cửa Việt xuất bản, 1991 (có một số bài thơ về sự cố này):

http://tranxuanan.writer.googlepages.com/nang_vmua

▶ Tập thơ "*Giọt mực, cánh đồng và vở kịch điên*" (Trần Xuân An), sách vi tính, sách điện tử (Web giaodiem.com, WebTgTXA.):

http://tranxuanan.writer.googlepages.com/giot_mcdvkdien

▶ Trần Xuân An, "*Mùa hè bên sông*" (*Nỗi đau hậu chiến*), tiểu thuyết, chương 11 (trọn chương):

http://tranxuanan.writer.googlepages.com/mua_hbsong_11.htm

3.

▶ Tư liệu tham khảo trực tuyến: Lỗ Tấn, "*Nhật ký người điên*", Website Việt Nam thư quán:

<http://vnthuquan.net/truyen/tacpham.aspx?tacgiaid=328>

hay tại WebTgTXA.:

http://tranxuanan.writer.3.googlepages.com/lo-tan_nhatkinguoidien_web-vnthuquan.htm

4.

▶ Xem thêm: "*Kẻ sát nhân lương thiện*" - truyện ngắn của nhà văn, nhà báo Lại Văn Long (phóng viên Báo Công an TP.HCM.).

5.

▶ Trần Xuân An: "*Những vấn nạn văn sử triết... và những dấu hỏi bức thiết về giai đoạn giao thời - hậu chiến sau ngày thống nhất đất nước*".

http://tranxuanan.writer.googlepages.com/luanvethoichungta_b1.htm

▶ Trần Xuân An: "*Ý nghĩ về dự kiến sửa đổi sách giáo khoa văn học và sử học*".

http://tranxuanan.writer.2.googlepages.com/du_ksdsgkhoa.htm

▶ Trần Xuân An: "*Vài lời của người đọc và nghe 'Toàn bộ phỏng vấn với cựu TT Võ văn Kiệt' trên BBCVietnamese.com*".

http://tranxuanan.writer.2.googlepages.com/vovankiet-ctt_xuanhong-kg-bbc.htm

http://www.bbc.co.uk/vietnamese/forum/story/2007/05/070516_tranxuananhistory.shtml

Phụ đính 3:

http://tranxuanan.writer.3.googlepages.com/cot-loi-van-de_phan-hoi_tr3.htm

Thông tin phản hồi

(tiếp theo)

7

▶ 17-02 HB8:

LÁM RÕ MỘT Ý TƯỞNG TRONG BÀI VIẾT

“SUY NGHĨ VÀ PHÁT TRIỂN THÊM NỘI DUNG

Ý NIỆM KHỔ ĐỂ TRONG TỬ DIỆU ĐỂ –

NỀN TẢNG QUAN TRỌNG NHẤT CỦA TRIẾT HỌC PHẬT GIÁO”

(http://tranxuanan.writer.3.googlepages.com/tranxuanan_kho-de_tu-dieu-de.pdf)

Trần Xuân An

Trong bài viết “Suy nghĩ và phát triển thêm nội dung ý niệm khổ đế trong tứ diệu đế -- nền tảng quan trọng nhất của triết học Phật giáo” của tôi, có những đoạn, những câu cần lưu ý sau đây (nguyên văn, được dùng với màu nâu để dễ phân biệt):

“Từ “Nhật kí người điên” và Nhật kí người điên tân biên, bài viết được triển khai theo một hướng khác trong sự giới hạn vấn đề:

- Suy tư về khổ đế (dukkha) từ hai điều kiện cơ bản trong quá trình sống và tồn tại của chúng sinh muôn loài

- Xác lập hai tiên đề của vô thần luận

- Sơ lược về con đường giải thoát theo triết học, giáo lí Phật giáo”.

[...]

“Ở Trần Xuân An, đó là kết tinh hoang tưởng. Và giải mã hoang tưởng phi lí đem đến sự giải thoát [(*)]: Tôi nhấn mạnh (bold). TXA.]”.

[...]

“Bài viết đã được mở ra bằng “Nhật kí người điên” (người ăn thịt người) và Nhật kí người điên tân biên (người cưỡng hiếp người); để từ đó, suy nghĩ đến một hướng khác (xin nhấn mạnh sự triển khai theo hướng khác này), ấy là hai điều kiện sống cơ bản của tất cả mọi chúng sinh muôn loài (ăn / sát sanh và truyền giống / loạn luân), nhằm xác lập hai tiên đề của vô thần luận; đồng thời gợi mở những con đường giải thoát; trong đó, tuy sơ lược nhưng vẫn chú trọng con đường Phật giáo. Con đường Phật giáo đã được Đức Phật chỉ dẫn từ hơn 2.500 năm trước, với ví dụ “ngón tay chỉ mặt trăng” và lời khuyên “mỗi người hãy tự thấp đuốc mà đi”.

[...]

“(1) Trần Xuân An, “Tôi vẫn ở trên đường” (tập thơ), bài giới thiệu của Tàn Hoài Dạ Vũ, Nxb. Văn Nghệ, 1993, tr. 11-12.

Trong tập thơ này có một bài được viết trong tâm cảnh “Nhật kí người điên”, có thể tạm gọi là “Nhật kí người điên tân biên”, nguyên văn đầu đề là: “Ám thị ‘hoang tưởng bị cưỡng hiếp và bị bóc lột’, sđd., tr. 64-65. Đây là một bài thơ thể hiện thủ pháp nhập thân trong tâm trạng điên cuồng, đau đớn vì một hình tượng Người điên khác (hư cấu tưởng tượng như thật, đến mức ảo tưởng là thật, để phản ánh sự thật), trên cơ sở vận dụng triệu chứng tâm thần mà các cuốn sách tâm thần học gọi là “song trùng bản ngã”. Từ “ám thị” theo từ điển, có nghĩa là điều khiển ngầm. Các bác sĩ thuộc trường phái phân tâm học, ở Âu Mỹ, thường kết hợp với biện pháp thôi miên (đưa vào trạng thái ngủ) để điều khiển bệnh nhân, truy vấn bệnh nhân (nhưng không có kết quả bao nhiêu, phần lớn là sai lạc, không điều khiển được, kể cả những người dễ bị ám thị), gọi là “ám thị thôi miên”. Trong cuộc sống thực tế, những kẻ xấu cũng có thể điều khiển ngầm (“giật dây”) người tinh táo sáng suốt bằng các thủ đoạn li gián, tung tin thất thiệt, xuyên tạc, làm sức ép... Thông tin truyền với các phương tiện nghe nhìn hiện đại (radio, cassette, TV., internet...) cũng có thể gọi là ám thị (điều khiển ngầm) xã hội. Trong đầu đề bài thơ này, từ “ám thị” cũng nhằm chỉ các thông tin tuyên truyền miệng, các dư luận xã hội.

Tóm lại, tôi đã có những ngày tháng sống và viết, kể cả vào bệnh viện tâm thần, để trải nghiệm tâm cảnh điên cuồng, đau đớn vì một hình tượng Người điên khác, điển hình cho một xã hội điên, cho cả thế giới điên.

Nhưng dẫu sao, tôi (Trần Xuân An) vẫn là một người bình thường, luôn luôn tỉnh táo, nên nhiều bài thơ, kể cả một số chương tiểu thuyết của tôi, khi viết về đề tài “Nhật kí người điên tân biên” này (chủ yếu thiên về nỗi đau bị áp bức về chính trị, xã hội, học thuật, và hệ tư tưởng, mà “bị cưỡng hiếp” chỉ là một biểu tượng), thì lại luôn luôn tỉnh táo, trong sáng, chứ không phải rối loạn tư duy, rối loạn cảm xúc và rối loạn ngôn ngữ như những người điên thật sự mà chúng ta đã biết (những tập thơ điên của Bùi Giáng, những bài viết rối loạn của Nguyễn Ngu Ý...).

Thủ pháp nhập thân trong sáng tác văn học thường gây nhiều ngộ nhận về tác giả đối với những người đọc không quan tâm đến các thủ pháp nghệ thuật.

(2) Lỗ Tấn, “Truyện ngắn”, truyện “Nhật kí người điên”, Nxb. Văn hoá – Thông tin, 2004, tr. 35-52.

http://tranxuanan.writer.3.googlepages.com/lo-tan_nhatkinguoidien_web-vnthuquan.htm

Theo tôi, hình tượng Người điên trong “Nhật kí người điên” chính là hình tượng của một con vật luôn luôn sợ hãi bị ăn thịt, như gia súc, gia cầm hay các thú rừng trước nạn săn thịt của con người. Xin hãy hình dung ra tâm thế của các loài động vật này! Do đó, “người ăn thịt người” không những là biểu tượng về xã hội con người chưa thành người, hay xã hội của loài thú-người, xã hội loài người bị thú-vật-hoá, mà còn là tiếng kêu đòi của chúng sinh muôn loài trước nạn sát sanh, ăn thịt, kể cả ăn rau (ăn động vật, thực vật có sự sống) trước quy luật tự nhiên tàn bạo. Khi phát hiện ra thực trạng đó, chúng ta lập tức nhận ra loài người và muôn vạn sinh linh luôn luôn và mãi mãi sống trong tình cảnh hoàn toàn bế tắc.

Đây là một sự triển khai tác phẩm theo hướng khác, bởi ai cũng biết rằng nội dung chủ yếu của “Nhật kí người điên” của Lỗ Tấn là chính trị - xã hội. Đối với Nhật kí người điên tân biên của tôi (thực chất chỉ là tâm cảnh, tâm thế trong “Nhật kí người điên” nguyên bản, nhưng thay hai chữ “ăn thịt” bằng “cưỡng hiếp” mà thôi), thì cũng có sự triển khai tác phẩm theo hướng khác tương tự như thế. Cả hai đều được khai thác ở khía cạnh dung tục, máu me và tởm lợm, nhằm mục đích để người đọc nhận thức ra thực trạng sống trong điều kiện sống vĩnh cửu của con người và của các chúng sinh khác (nhận ra quy luật tàn bạo của tự nhiên và xã hội), đồng thời đề nghị một trong vài lối thoát: Con đường giải thoát của Phật giáo.

Để tránh những ngộ nhận, xuyên tạc đáng tiếc, xin nhấn mạnh như thế.

Tưởng cũng cần lưu ý thêm: Khai thác tác phẩm chỉ ở tầng nghĩa đen là hạ thấp giá trị của tác phẩm ấy, đồng thời cũng thể hiện một thẩm thức dung tục, tầm thường”.

Khi viết bài này, tôi tự đặt mình vào vị trí khách quan, tách “Người điên khác” ra khỏi chính bản thân thuộc thời điểm 1982, 1983, đồng thời từ mẫu truyện tạm gọi là “*Nhật kí người điên tân biên*” (“Mùa hè bên sông” [Nỗi đau hậu chiến], chương 11) của tôi, vốn được viết về “Người điên khác” ấy, tôi phát triển theo một hướng khác: “cái loạn luân”, tương tự như từ “*Nhật kí người điên*” của Lỗ Tấn, tôi cũng phát triển theo hướng khác: “cái sát sanh”.

Vì tôi tự đặt mình vào vị trí khách quan, do đó tôi viết:

“... tôi (Trần Xuân An) vẫn là một người bình thường, luôn luôn tỉnh táo, nên nhiều bài thơ, kể cả một số chương tiểu thuyết của tôi, khi viết về đề tài “Nhật kí người điên tân biên” này (chủ yếu thiên về nỗi đau bị áp bức về chính trị, xã hội, học thuật, và hệ tư tưởng, mà “bị cưỡng hiếp” chỉ là một biểu tượng), thì lại luôn luôn tỉnh táo, trong sáng, chứ không phải rối loạn tư duy, rối loạn cảm

xúc và rối loạn ngôn ngữ như những người điên thật sự mà chúng ta đã biết (những tập thơ điên của Bùi Giáng, những bài viết rối loạn của Nguyễn Ngu Ý...).

Thủ pháp nhập thân trong sáng tác văn học thường gây nhiều ngộ nhận về tác giả đối với những người đọc không quan tâm đến các thủ pháp nghệ thuật”.

Xin nhấn mạnh: “tôi (Trần Xuân An) vẫn là một người bình thường, luôn luôn tỉnh táo”.

Cũng vì tôi tự đặt mình vào vị trí khách quan, cho nên, tôi giải thích thế nào là thủ pháp nhập thân nói chung. Thủ pháp nhập thân là “(hư cấu tưởng tượng như thật, đến mức ảo tưởng là thật, để phản ánh sự thật)”; vận dụng vào trường hợp viết về nhân vật tâm thần là “trên cơ sở vận dụng triệu chứng tâm thần mà các cuốn sách tâm thần học gọi là “song trùng bản ngã””.

Xin lưu ý: Thực ra, đó là tôi giải thích về thủ pháp nhập thân nói chung trong sáng tạo nghệ thuật, ở trường hợp cụ thể về thể loại là nghệ thuật ngôn từ (thơ, tiểu thuyết).

Đúng ra, nói cho thật chính xác, với thao tác như thế, có nghĩa là tôi đã phân thân (tách bản thân ra nhiều vị trí chức năng, tư cách khác nhau), chứ không phải nhập thân (không phải “hư cấu tưởng tượng như thật, đến mức ảo tưởng là thật, để phản ánh sự thật”), trên cơ sở vận dụng triệu chứng tâm thần mà các cuốn sách tâm thần học gọi là “song trùng bản ngã””.

1. Tôi 1: Tác giả bài khảo luận “Suy nghĩ và phát triển thêm nội dung ý niệm khổ để trong tứ diệu đế -- nền tảng quan trọng nhất của triết học Phật giáo” (2008), hoàn toàn sáng suốt. Vấn đề sát sanh và loạn luân là vấn đề chung của chúng sanh muôn loài, chứ không phải là vấn đề của riêng tôi. Hồi 1982, 1983, tôi không bị ám ảnh bởi vấn đề này, ngay cả những lúc bị choáng tâm thần, mà chỉ bị sống trải nghiệm trong tâm cảnh “nạn nhân của sa-đích văn học, sử học...”.

2. Tôi 2: Tôi (thời điểm 1982, 1983) chỉ là một người bị choáng tâm thần, vào bệnh viện tâm thần để được chữa bệnh, nhưng thực chất vào thuở bấy giờ tôi vẫn là người khoẻ mạnh, luôn luôn tỉnh táo (tuy có lần bị phản ứng thuốc, bị nhiễm độc bởi thuốc), chủ yếu là xâm nhập thực tế, tìm hiểu bệnh nhân tâm thần đủ dạng .

3. Tôi 3: Tác giả hai bài thơ “Đức Trọng và ‘Quán bên đường’” (1982, 1993), “Âm thị ‘hoang tưởng bị cưỡng hiếp và bị bôi nhọ’” (1982, 1991) và tiểu thuyết “Mùa hè bên sông” (Nỗi đau hậu chiến, 1997). Nhân vật cũng là “nạn nhân của sa-đích văn học, sử học...”.

4. Tôi 4: “Người điên khác” (1982, 1983), tức là không phải Người điên trong “Nhật kí người điên” của Lỗ Tấn, mà chỉ tương tự như thế. “Người điên khác” này là nhân vật trong bài thơ “Âm thị ‘hoang tưởng bị cưỡng hiếp và bị bôi nhọ’”. Nhân vật “Người điên khác” cũng nên được gọi cho chính xác là “nạn nhân của sa-đích văn học, sử học...”.

Cũng có thể liệt kê rõ ràng tên họ: Tôi là Trần Xuân An (tên thật tác giả thơ, tiểu thuyết, truyện kí, khảo cứu, đồng thời là và nguyên là giáo viên trung học phổ thông, từng bị choáng tâm thần), nhân vật của tôi là Trần Nguyễn Phan (nhân vật trong “Mùa hè bên sông” này chính là hình tượng của tôi), Trần Sa Mưa (hình tượng trong các bài thơ không ghi tên nhân vật, có khi là bút danh của Trần Xuân An), Lê Đất Lành (nhân vật bị bức hại cuồng trong “Mùa hè bên sông”). Ở liệt kê này, chỉ giới hạn trong sự cố - tai nạn 1982, 1983...

Những người, những nhân vật trên cũng chỉ là một người, ấy là tôi, thuộc các thời điểm khác nhau, ở các vị trí chức năng, tư cách khác nhau, nhưng vẫn nhất quán, chứ không phải đa ngã hay song trùng bản ngã.

Tóm lại, lặp lại một lần nữa để nhấn mạnh và để làm kết luận về phần giải thích này:

Cũng vì tôi tự đặt mình vào vị trí khách quan, cho nên, tôi giải thích thế nào là thủ pháp nhập thân nói chung. Thủ pháp nhập thân là "hư cấu tưởng tượng như thật, đến mức ảo tưởng là thật, để phản ánh sự thật"; vận dụng vào trường hợp viết về nhân vật tâm thần là "trên cơ sở vận dụng triệu chứng tâm thần mà các cuốn sách tâm thần học gọi là "song trùng bản ngã"".

Xin lưu ý: Thực ra, đó là tôi giải thích về thủ pháp nhập thân nói chung trong sáng tạo nghệ thuật, ở trường hợp cụ thể về thể loại là nghệ thuật ngôn từ (thơ, tiểu thuyết).

Đúng ra, nói cho thật chính xác, với thao tác như thế, có nghĩa là tôi đã phân thân (tách bản thân ra nhiều vị trí chức năng, tư cách khác nhau) chứ không phải nhập thân (không phải "hư cấu tưởng tượng như thật, đến mức ảo tưởng là thật, để phản ánh sự thật", trên cơ sở vận dụng triệu chứng tâm thần mà các cuốn sách tâm thần học gọi là "song trùng bản ngã").

Thực tế là **phân thân**, nhưng tôi viết là **nhập thân**, cũng có lí do của nó, bởi vì trong tôi hồi 1982, 1983, có một hình tượng "Người điên khác". **"Người điên khác" này có khi chỉ là hình tượng nhân vật, có khi lại đồng nhất với bản thân tôi.** Nói giản dị hơn, một người bình thường bỗng dưng bị bệnh tâm thần, và bệnh tâm thần ấy làm biến đổi con người bình thường trước kia; sau khi hết bệnh, bệnh nhân tâm thần trở lại là một người bình thường, nhưng trong kí ức anh ta vẫn còn lưu lại hình ảnh của chính anh ta lúc bị bệnh tâm thần. Cũng nên nói thêm: Ngay trong những tháng ngày đang bị bệnh, hầu hết thời gian là bình thường, chỉ nhiều khi "Người điên khác" trong mình lại trỗi dậy. Để dễ hình dung hơn, xin đưa ra một ví dụ: Một diễn viên điện ảnh có sức khoẻ tốt (người bình thường), đóng một vai diễn (hình tượng nhân vật) trong vài tháng (trong vài tháng ấy, có khi nghỉ ngơi, có khi vào vai); sau khi bộ phim đã được quay xong, diễn viên điện ảnh đó (người bình thường) vẫn còn lưu trong trí nhớ của mình về vai diễn (hình tượng nhân vật), thậm chí đôi lúc tưởng chừng như còn đồng nhất mình với vai diễn kia. Trong thực tế, vai diễn đã xong rồi thì thôi, diễn viên lại vẫn sống với đời thật, con người thật của mình, còn những giây phút "tưởng chừng như còn đồng nhất mình với vai diễn kia" chỉ diễn ra trong trí tưởng diễn viên. Tất nhiên so sánh, ví dụ nào cũng khập khiễng, nên cần nói rõ hơn: Đây là một bộ phim, diễn viên duy nhất một người, đồng thời cũng là tác giả kịch bản kiêm cả đạo diễn. Bệnh nhân bức hại cuồng là tôi thuở ấy (1982, 1983) không hề học thuộc một kịch bản nào, nhận sự chỉ đạo của đạo diễn nào.

Và lại, lí do chính tôi không muốn mình xuất hiện trong tác phẩm sáng tác, khảo luận của mình với tư cách là một người từng bị choáng tâm thần, vì mang tiếng là "từng bị tâm thần" thì hoàn toàn bất lợi cho tôi về mọi mặt trong hiện tại và di hại về sau. Tôi chỉ muốn người đọc thấy tôi xuất hiện trên trang các sách như một tác giả hoàn toàn lành mạnh, chưa từng bị "vết thương tâm thần bức hại cuồng" do sự cố - tai nạn gây ra (1), mặc dù nội dung thông điệp (đúng như tôi viết, không bị cắt xén, xuyên tạc bởi những kẻ xấu) tôi muốn gửi đến người đọc thì vẫn rất cần và mãi mãi cần.

Trích dẫn (nội dung thông điệp, được sử dụng với màu rêu để dễ phân biệt):

CHÚ THÍCH LẠI THEO YÊU CẦU NGƯỜI ĐỌC

The term *sadism*, *sadisme*, *sa-đích* in the critic, research, theory of literature and of others in the human civilization science (history...)

25-01 HB8 (2008)

► **Thuật ngữ này, trong phê bình, nghiên cứu, lí luận văn chương, học thuật** có nội dung: Khuynh hướng khoái trá trong việc cưỡng hiếp, sỉ nhục, làm đau đớn và giết chết một tác giả hay một tác phẩm, một trào lưu văn học hay một giai đoạn văn học sử bằng cách cố tình cưỡng bức, xuyên tạc, bôi nhọ tác giả hay tác phẩm, trào lưu văn học hay giai đoạn văn học sử ấy, bất chấp tính khoa học; **đặc biệt trong sử học**, đó là khuynh hướng khoái trá trong việc cưỡng bức lịch sử, sỉ nhục, gây tổn thương nhân vật lịch sử theo thú tính chính trị của người viết sử, nghiên cứu sử. -- TXA., 25 & 26-01 HB8

► TRÍCH NGUYÊN VĂN

trong cuốn tiểu thuyết “Mùa hè bên sông” (Nỗi đau hậu chiến), chương VIII, tiết 4, 1997 & 2003:

“... - Chị kết án ghê quá. - Nàng Hương nói -. Em có nghe thầy dạy sử nói, xưa nay, **khoa học lịch sử có ghi nhận một số nhà sử học chuyên sa-đích lịch sử**. Sa-đích là chi chi? Hình như viết là **S, A, D, I, M, S, (E)**.”

Hiền Lương cười ngượng:

- **Sa-đích là tiếng Pháp, tiếng Anh, nhiều tiếng khác nữa. Sa-đơ, đây là tên một nhà văn mắc chứng bệnh của quỷ râu xanh, thực hiện giao cấu với đàn bà rất hung bạo, xong là giết.** - Hiền Lương có đà để nói thẳng -. “**Chủ nghĩa Sa-đơ**”, tức là **chứng bệnh của một số nhà sử học, nhẫn tâm và độc ác, đã cưỡng hiếp lịch sử, bôi nhọ nhân vật lịch sử để thỏa mãn thú tính chính trị và tự ái bản thân. Ví dụ, họ cắt xén, bưng bít một số chi tiết, thậm chí cả giai đoạn lịch sử, và xuyên tạc, bôi nhọ lịch sử để tuyên truyền, kích động...**”.

http://www.giaodiem.com/mluc/mluc_III05/605_txa_mhbsVIII.htm hay:

http://tranxuanan.writer.googlepages.com/mua_hbsong_8.htm

(trích từ: http://tranxuanan.writer.3.googlepages.com/ductrong--quanbenduong_tho-txa.htm).

Đơn giản là như vậy.

Mới đọc qua phần giải thích trên, có lẽ sẽ thấy hơi rắc rối, nhưng thật ra cũng dễ nắm bắt các ý tưởng.

17-02 HB8

18-02 HB8 (sửa chữa, bổ sung một số lần trong ngày)

Trần Xuân An

(1) Trích nguyên văn: Trần Xuân An, “Giọt mực, cánh đồng và vở kịch điên”, trang đầu:

Lời đề tặng

Trên trang đầu phần thứ nhất của tập thơ này, phần thơ tình thức, tôi xin trang trọng đề tặng hai nhân vật thân quý của tôi: Lê Đất Lành và Trần Sa Mưu, vốn là hai hình tượng rất thích thú nghiên cứu tâm thần học và đã bị “phát điên” trong một thời gian ngắn. Những cảm xúc, suy nghĩ hoang tưởng của hai hình tượng nhân vật đó, tất nhiên chỉ là hư cấu nghệ thuật, nhưng ít nhiều đã “phản ánh những âu lo, thao thức, khát vọng của con người”, hiện tại cũng như mọi thời, nhất là trong các lĩnh vực văn hoá, sử học ... Cũng trên trang đầu phần thơ này, tôi xin được bày tỏ chút

*lòng đồng cảm về nỗi "cuồng điên" ấy của hai nhân vật, nỗi "cuồng-nhân-nhật-kí" đậm màu thời cuộc. Tôi muốn thể hiện thành thơ ca và tiểu thuyết với ít nhiều cách điệu, với thủ pháp **nhập thân**, để làm nổi rõ tính điển hình, chân thật của hai hình tượng.*

10.01.1998
TRẦN XUÂN AN

http://tranxuanan.writer.googlepages.com/qiot_mcdvvdien_p1.htm

Trong "*Lời đề tặng*" này, tôi cũng thực hiện thao thác **phân thân**, nhưng vẫn xem như **nhập thân**, vì các lí do như đã trình bày ở phần chính văn bên trên.

WebTgTXA. đón chờ những thông tin phản hồi, đặc biệt cần thiết là hồ sơ, tư liệu xác thực, nhân chứng đáng tin cậy, từ các tổ chức, cơ quan và từ người đọc, cho đến ngày 10-03 HB8.

Vấn đề quan trọng, cần có hồ sơ - tư liệu, nhân chứng, để thảo luận, xoáy sâu, là tại Trường PTTH. Đức Trọng và tại Diên Sanh, Hải Thọ, Hải Lăng, Quảng Trị, 1982, 1983, có "*dựng vụ*" hay không có "*dựng vụ*" (gồm cả *có ám thị* hay *không có ám thị*). **Tôi muốn nói đến hồ sơ, tư liệu, nhân chứng liên quan, phản ánh, ghi nhận trực tiếp đến vụ việc cụ thể trên, chứ không phải loại chung chung.**

Về ý kiến thảo luận, thông tin phản hồi, phải được sử dụng bằng ngôn ngữ viết, minh xác (ngôn ngữ pháp lí), có văn bản (ít ra là điện thư [e-mail] gửi kèm đến nhiều địa chỉ). Không chấp nhận ngôn ngữ bóng bẩy, hình tượng, ám chỉ, ngụ ý xa xôi.

Phải làm rõ để tránh những thông tin xuyên tạc, sự cướp công, cướp sức, vô hiệu hoá, zê-rô hoá sau này.

Tiếp theo:

- ▶ ● ◀
- 8. Thông tin phản hồi số 8...
- ▶ ● ◀
- 9
- ▶ ● ◀
- 10
- ▶ ● ◀
- 11
- ▶ ● ◀

Trở về trang 10 & **trang 10 bis** NEW Hot
"Bài mới - sách mới - tin tức mới":

<http://tranxuanan.writer.googlepages.com/baimoi-sachmoi-tinmoi-10>

<http://tranxuanan.writer.googlepages.com/baimoi-sachmoi-tinmoi-10-bis>

Xem bảng theo dõi các thông tin cập nhật:

<http://tranxuanan.writer.googlepages.com/baimoi-sachmoi-tinmoi-10-bis> **NEW** **Hot**

Phụ đính 4:

Thông tin phản hồi (tiếp theo)

8

► 18-02 HB8:

**THEO MỘT TRONG HAI GIẢ THIẾT TẠO NÊN SỰ CỐ - TAI NẠN ĐỐI VỚI CÁ NHÂN TXA.:
CÁC NGUỒN HÌNH THÀNH
HÌNH TƯỢNG NHÂN VẬT NẠN NHÂN CỦA SA-ĐÍCH VĂN SỬ TRIẾT...**

I. Nguồn trực tiếp từ kiến thức của cá nhân TXA.:

1. “*Nhật kí người điên*” của Lỗ Tấn (1).

2. Truyện tiểu lâm thời Pháp thuộc do nhà văn Võ Phiến sưu tầm, kể lại: Một phụ nữ bị một nhóm lính Pháp hiếp dâm và sau những khoảnh khắc sợ hãi, kinh hoàng ban đầu, người phụ nữ này đã đáp ứng (2). Xem trong tiểu thuyết “*Mùa hè bên sông*” (Nỗi đau hậu chiến) của Trần Xuân An:
http://tranxuanan.writer.googlepages.com/mua_hbsong_14.htm

3. Thuật ngữ sa-đích văn nghệ, chính trị (sadism, sadisme) tại Miền Nam, được đọc thấy trong cuốn tiểu luận “*Một bông hồng cho văn nghệ*” của Nguyễn Sa và ở nhiều bài báo, cuốn sách khác (như của Duyên Anh...), được xuất bản trước 1975. Nội dung định nghĩa thuật ngữ này cũng đã được xác định trong tiểu thuyết “*Mùa hè bên sông*” (Nỗi đau hậu chiến) của Trần Xuân An:
http://tranxuanan.writer.3.googlepages.com/ductrong-quanbenduong_tho-txa.htm

4. Sách vở tâm lí học, tâm thần học...

5. Các kiến thức và năng lực văn, sử, triết, tôn giáo...

II. Nguồn trực tiếp từ tâm thế cá nhân TXA.: xuất thân từ thành phần dính líu đến nhân vật lịch sử Nguyễn Văn Trường (1924-1984), chế độ thực dân, phong kiến và chế độ Sài Gòn, bị phân biệt đối xử, ức hiếp sau 1975; nhu cầu độc lập, tự do sáng tác, nghiên cứu; bản tính không chấp nhận sự điều khiển tư tưởng, nhồi sọ (ám thị tuyên truyền)...

III. Nguồn trực tiếp từ Trường PTTH. Đức Trọng, Lâm Đồng (1982, 1983): (1)

IV. Nguồn trực tiếp từ xã hội nước ta: Bối cảnh xã hội, sách báo và nhà trường tại Việt Nam từ 1975 – 1983 mang đậm tính chất sa-đích, đặc biệt về văn học, sử học, triết học, chính trị - kinh tế học... và yêu cầu bức thiết của xã hội, đặc biệt là trí thức, trong đó có hầu hết văn nghệ sĩ, dẫn đến 2 sự kiện “bung ra” (1979) và “cởi trói” (đến 1987, 2 chữ “cởi trói” mới được Tổng Bí thư Nguyễn Văn Linh sử dụng chính thức, 17-10-1987).

▶▶ **Tổng hợp, kết tinh hình tượng trong vô thức (unconscious mind):**
"nạn nhân bức hại cuồng của sa-đích văn sử triết..."
(trong hoang tưởng bị ám thị)
<http://tranxuanan.writer.3.googlepages.com/cot-loi-van-de.htm>
http://tranxuanan.writer.googlepages.com/mua_hbsong_11.htm

17 : 20', 18-02 HB8
Trần Xuân An

(1) Xem "MỘT SỐ TRANG, TẬP LIÊN QUAN" ở cuối trang.

(2) Trích một giả thiết, suy đoán: "... Trước bấy lâu, tôi có nghe một chuyện tiểu lâm chính trị thế này. Thằng Tây, tức là bọn Pháp, thời thực dân cũ, hiếp dâm một người đàn bà. Chồng chị ta núp trong bụi cây, thấy, nhưng chả làm gì được vì thằng Tây có súng, có các thằng Tây khác canh chừng. Khi Tây rút khỏi làng, ông chồng lấy roi mây đánh vợ. Vợ khóc kêu oan. Chồng bảo: "Tao không đánh tội bị hiếp dâm, nhưng tao đánh tội "nảy lên" của con đĩ là mày!". Bọn tay sai của thực dân, chất đĩ của chúng còn tệ hơn thế nữa! Tôi kể chuyện tiểu lâm nhưng kể nghiêm túc. Không thể đánh đồng thực dân Pháp với Cách mạng trong cái sự "cưỡng hiếp" và sự "nảy lên", sự "lên" này được, thế mà thậm chí có bọn vô liêm sỉ đã bày ra cái trò trả đũa bằng cách tố cáo "sự sa-đích văn hóa - lịch sử" của Cách mạng một cách quá kinh tởm! Có thể đó là do bọn thực dân, đế quốc, phát-xít và "tả đạo" phục thù chẳng? Hay Cách mạng tự phê phán và phê phán? Thật ra, cái "đè" không giống nhau! - Nhà văn Quyển chọt bật cười -. Nói cho đúng, bọn Tàu sa-đích cũng chẳng kém gì bọn Tây. Bọn Tàu Đại Hán chủ nghĩa, bảo hoàng như Lương Khải Siêu và bao nhiêu tên sử gia Tàu trước Lương Khải Siêu mấy trăm năm nữa, sa-đích cũng khủng khiếp lắm! Thế mà cũng có kẻ "lên", "nảy lên"! Thật quá đau lòng. Bọn vô liêm sỉ đã bày ra cái trò phục thù, trả đũa bằng cách tố cáo "sự sa-đích văn hóa - lịch sử" của Cách mạng này quả là quá kinh tởm...".

WebTgTXA. xin tự chấm dứt những thông tin về phía tác giả Trần Xuân An tại đây
18-02 HB8

WebTgTXA. đón chờ những thông tin phản hồi, đặc biệt cần thiết là hồ sơ, tư liệu xác thực, nhân chứng đáng tin cậy, từ các tổ chức, cơ quan và từ người đọc, cho đến ngày 10-03 HB8.

Vấn đề quan trọng, cần có hồ sơ - tư liệu, nhân chứng, để thảo luận, xoáy sâu, là tại Trường PTTH. Đức Trọng và tại Diên Sanh, Hải Thọ, Hải Lăng, Quảng Trị, 1982, 1983, có "dựng vụ" hay không có "dựng vụ" (gồm cả có ám thị hay không có ám thị):

http://tranxuanan.writer.3.googlepages.com/cot-loi-van-de_phan-hoi.htm

Tôi muốn nói đến hồ sơ, tư liệu, nhân chứng liên quan, phản ánh, ghi nhận trực tiếp đến vụ việc cụ thể trên, chứ không phải loại chung chung.

Về ý kiến thảo luận, thông tin phản hồi, phải được sử dụng bằng ngôn ngữ viết, minh xác (ngôn ngữ pháp lí), có văn bản (ít ra là điện thư [e-mail] gửi kèm đến nhiều địa chỉ). Không chấp nhận ngôn ngữ bóng bẩy, hình tượng, ám chỉ, ngụ ý xa xôi.

Phải làm rõ để tránh những thông tin xuyên tạc, sự cướp công, cướp sức, vô hiệu hoá, zê-rô hoá sau này.

Tiếp theo:

▶ ● ◀
9. Thông tin phản hồi số 9...
▶ ● ◀
10
▶ ● ◀
11
▶ ● ◀
12
▶ ● ◀

Trở về trang 10 & **trang 10 bis** NEW **Hot** "Bài mới - sách mới - tin tức mới":

<http://tranxuanan.writer.googlepages.com/baimoi-sachmoi-tinmoi-10>

<http://tranxuanan.writer.googlepages.com/baimoi-sachmoi-tinmoi-10-bis>

Xem bảng theo dõi các thông tin cập nhật:

<http://tranxuanan.writer.googlepages.com/baimoi-sachmoi-tinmoi-10-bis> NEW **Hot**

Phụ đính 5:

http://tranxuanan.writer.3.googlepages.com/kho-de_ghi-chu-them.htm

GHI CHÚ THÊM VỀ VÀI BA BÀI VIẾT VÀ THÔNG TIN TRÊN CÁC TRANG 8, 9, 10 & 11 THUỘC MỤC “BÀI MỚI – SÁCH MỚI – TIN TỨC MỚI” Ở WEBTGTXA.

I. Từ chuyện Phật, nói chuyện đời:

Bài thơ “*Các vị La Hán chùa Tây Phương*” của Huy Cận: Nhà thơ Huy Cận khẳng định ở đề từ, nhà nghệ sĩ ngày xưa (“bác thợ cả”) đã *mượn chuyện Phật để nói chuyện đời* của nước ta ở thế kỉ XVIII. Tôi nghĩ rằng Huy Cận nhận thức theo chủ quan của ông mà thôi. Có thể Huy Cận *không hiểu “Tứ diệu đế” của nhà Phật*. Các pho tượng là *tượng thờ* trong chùa đồng thời cũng được xem là các tác phẩm nghệ thuật điêu khắc, *không có chú giải bằng ngôn ngữ viết*, nên dễ suy diễn chủ quan hơn so với các tác phẩm viết.

Nhưng *nhận thức chủ quan* này của Huy Cận *cũng có cơ sở thực tế và lịch sử*.

a. Cho đến nay, tôi biết chỉ duy nhất một ngôi chùa Tây Phương ở Hà Tây là có các pho tượng La Hán được điêu khắc để thể hiện sự nhập thân khổ đế, nên Huy Cận ngỡ là các nghệ nhân thế kỉ XVIII mượn chuyện Phật để nói chuyện đời.

b. Tâm thế bi phẫn và các cuộc nổi loạn liên miên ở Đàng Ngoài chống Đàng Trong (Tây Sơn – Quang Trung và Nguyễn Ánh cùng triều Nguyễn thời độc lập, tự chủ) đã được sử kí ghi chép rất nhiều.

Theo tôi, chính xác là các pho tượng La Hán chùa Tây Phương chỉ thể hiện sự nhập thân “khổ đế”. Các vị đại sư La Hán phải thấu hiểu đời, đau nỗi khổ đau phổ quát, muôn thuở và cụ thể, nhất thời của đời mới cứu đời được. Bởi lẽ, đó là tượng thờ trong chùa, cho nên *nội dung chính của các pho tượng ấy phải là “khổ đế”* theo triết học – giáo lí nhà Phật. Ngoài ra, khi tạc tượng, một cách hữu thức hay vô thức, các nghệ nhân xưa đã thể hiện tư tưởng, cảm xúc và tâm thế của chính họ, những con người Việt Đàng Ngoài, thế kỉ XVIII, ở các đường nét, tư thế của các pho tượng. Đây cũng là sự thể thường thấy trong lao động sáng tạo nghệ thuật. Nếu có như vậy, thì *yếu tố chuyện đời (tâm thế Đàng Ngoài thế kỉ XVIII) cũng là nội dung phụ mà thôi*.

Tôi muốn nói: Cảm nhận về các pho tượng La Hán chùa Tây Phương, *nhà thơ Huy Cận đã lấy nội dung phụ làm nội dung chính, thậm chí xem nội dung phụ là nội dung duy nhất*. Đó là một sự ngộ nhận (do không hiểu khổ đế) hay khiên cưỡng (hiểu khổ đế nhưng vẫn cố ép uổng) trong cảm thụ của Huy Cận. Nói cách khác, Huy Cận đã *tái tạo* các pho tượng ấy bằng thơ ca theo nhận thức chủ quan của ông, gồm cả quan điểm sai lầm về sử học của chính ông và của Đàng ngoài. Đó là quyền nghệ sĩ. Nhưng phải ghi nhớ thêm rằng, nhà thơ Huy Cận không miêu tả và phản ánh các pho tượng La Hán chùa Tây Phương theo phương pháp khách quan, khoa học, để người đọc đừng hiểu lầm theo cách cảm thụ chủ quan của Huy Cận. Cần ghi chú thêm như vậy dưới bài thơ khi tái bản.

II. Từ chuyện đời, triển khai theo hướng khác: chuyện “khổ đế” (phát triển “khổ đế” của nhà Phật):

1. Truyện ngắn “*Nhật kí người diên*” của Lỗ Tấn: Rõ ràng là Lỗ Tấn thông qua chuyện người diên để phản ánh, thể hiện suy tư về chính trị, xã hội và lịch sử. Đây là một tác phẩm nghệ thuật được xây dựng bằng ngôn ngữ viết, thể nhật kí, do đó ngôn từ khá minh xác. Trong truyện “*Nhật kí*

người điên”, nhân vật Người điên đã suy diễn, kết luận một cách hết sức khái quát, chân thực và sâu sắc về chính trị, xã hội và lịch sử Trung Quốc trên cơ sở những tri giác hoang tưởng của chính Người điên ấy (*lấy cái hư để nói cái thực*). Vì thế, không thể nói khác được, là qua văn bản ngôn từ “*Nhật kí người điên*”, Lỗ Tấn không hề nói đến vấn đề sát sanh theo triết học – giáo lí Phật giáo, mà chỉ nói chuyện chính trị, xã hội và lịch sử mà thôi.

2. Hai bài thơ “*Đức Trọng và ‘Quán bên đường’*” và “*Ám thị ‘hoang tưởng bị cưỡng hiếp và bôi nhọ’*” cùng với mẩu chuyện *y bác sĩ Lê Đất Lành* trong tiểu thuyết “*Mùa hè bên sông*” (*Nỗi đau hậu chiến*) của Trần Xuân An: Chùm thơ, mẩu truyện này đều thuộc loại tác phẩm nghệ thuật ngôn từ (văn bản ngôn ngữ viết, thể thơ và thể tiểu thuyết). Nội dung là hoang tưởng phi lí, nhưng cũng như truyện “*Nhật kí người điên*” (Lỗ Tấn), Trần Xuân An đã *lấy cái phi lí, cái không thực để phản ánh cái thực* là tình trạng cưỡng bức, ức hiếp về chính trị, xã hội, cưỡng bức, xuyên tạc, bôi nhọ về văn học, triết học và sử học bằng chính văn học, triết học, sử học... -- loại sa-đích này thời đại nào cũng có --, và nhu cầu “bung ra”, “cởi trói” của xã hội Việt Nam những năm cuối thập niên 70/XX, 80/XX... Qua văn bản ngôn từ “*Nhật kí người điên*”, Lỗ Tấn không hề nói đến vấn đề sát sanh, thì cũng như vậy, qua hai bài thơ “*Đức Trọng và ‘Quán bên đường’*” và “*Ám thị ‘hoang tưởng bị cưỡng hiếp và bôi nhọ’*” cùng với mẩu chuyện *y bác sĩ Lê Đất Lành* trong tiểu thuyết “*Mùa hè bên sông*” (*Nỗi đau hậu chiến*), Trần Xuân An cũng không nói đến vấn đề loạn luân. Điều này được xác quyết bằng văn bản ngôn ngữ viết. Tuy là ngôn ngữ thơ nhưng hai bài thơ ấy vẫn minh xác, lại được bổ trợ bằng văn bản ngôn ngữ tiểu thuyết, rất minh xác.

3. Bài khảo luận “*SUY NGHĨ VÀ PHÁT TRIỂN THÊM NỘI DUNG Ý NIỆM KHỔ ĐỂ TRONG TỨ ĐIỀU ĐỂ – NỀN TẢNG QUAN TRỌNG NHẤT CỦA TRIẾT HỌC PHẬT GIÁO*” của Trần Xuân An có nội dung tóm tắt (đề mục ghi đầu bài), với nguyên văn như sau (trích, màu chữ nâu):

“Từ “*Nhật kí người điên*” và *Nhật kí người điên tân biên*, bài viết được **triển khai theo một hướng khác** trong sự giới hạn vấn đề:

- Suy tư về khổ để (dukkha) từ hai điều kiện cơ bản trong quá trình sống và tồn tại của chúng sinh muôn loài
- Xác lập hai tiên đề của vô thần luận
- Sơ lược về con đường giải thoát theo triết học, giáo lí Phật giáo”.

Chú thích cũng ghi rõ, *Nhật kí người điên tân biên* chính là bài thơ “*Ám thị ‘hoang tưởng bị cưỡng hiếp và bị bôi nhọ’*”.

“Trần Xuân An, “*Tôi vẫn ở trên đường*” (tập thơ), Nxb. Văn Nghệ, 1993, tr. 11-12. Trong tập thơ này có một bài được viết trong tâm cảnh “*Nhật kí người điên*”, có thể tạm gọi là “*Nhật kí người điên tân biên*”, nguyên văn đầu đề là: “*Ám thị ‘hoang tưởng bị cưỡng hiếp và bị bôi nhọ’*”; sđd., tr. 64-65”.

Và ở một chú thích khác:

“Đây là một **sự triển khai tác phẩm theo hướng khác**, bởi ai cũng biết rằng nội dung chủ yếu của “*Nhật kí người điên*” của Lỗ Tấn là chính trị - xã hội. Đối với *Nhật kí người điên tân biên* của tôi (*thực chất chỉ là tâm cảnh, tâm thế trong “Nhật kí người điên” nguyên bản, nhưng thay hai chữ “án thị” bằng “cưỡng hiếp” mà thôi*), thì cũng có **sự triển khai tác phẩm theo hướng khác** tương tự như thế. Cả hai đều được khai thác ở khía cạnh dung tục, máu me và tởm lợm, nhằm mục đích để người đọc nhận thức ra thực trạng sống trong điều kiện sống vĩnh cửu của con người và của các chúng sinh khác (nhận ra quy luật tàn bạo của tự nhiên và xã hội), đồng thời đề nghị một trong vài lối thoát: Con đường giải thoát của Phật giáo”.

Tôi nhấn mạnh: Sự triển khai các tác phẩm theo hướng khác, bên ngoài nội dung của các tác phẩm.

III. Kết:

Trong giới hạn các tác phẩm kể trên: Nếu Huy Cận, từ chuyện Phật nói chuyện chính trị, xã hội, lịch sử (*I. Từ chuyện Phật, nói chuyện đời*) thì Lỗ Tấn và Trần Xuân An lại từ chuyện chính trị, xã hội, văn, triết, sử học trong các tác phẩm mà triển khai theo hướng khác, bên ngoài nội dung của các tác phẩm (*II. Từ chuyện đời, triển khai theo hướng khác: phát triển nội dung khổ đề của triết học – giáo lí Phật giáo*).

TP.HCM., từ 7 : 00 đến 8 : 35', ngày 01-3 HB8 (2008)

Trần Xuân An

[Xem lại trang 10](#) & [trang 10 bis](#)

Trang 10 bis thuộc mục "Bài mới - sách mới - tin tức mới" vẫn đang cập nhật cho đến ngày 10-3 HB8: 19 & 20-02 HB8 [2008] -- 22-02 HB8 Mới nhất!

[Xem lại trang 11](#)

▶ ▶ ▶ [Xem tiếp trang 12](#) ▶ ▶ ▶

Phụ đính 6:

Bản về nhan đề
BÀI PHỎNG VẤN NHÀ VĂN DƯƠNG NHƯ NGUYỄN
DO NHÀ THƠ LÝ ĐỢI THỰC HIỆN
(trên Tạp chí điện tử Talawas)

Link bản sao: http://tranxuanan.writer.3.googlepages.com/bansao_lydoi-pv-duongnhunguyen_talaw.htm

09-03 HB8: Thư của một người viết văn:

"Ông Trần Xuân An quý mến,

Cách đây hai hôm, tôi đọc Talawas. Như bị một lực hút khá mạnh, tôi dán chặt mắt vào nhan đề bài trả lời phỏng vấn của giảng viên đại học, nhà văn Dương Như Nguyễn (Hoa Kỳ) do nhà thơ Lý Đợi (Sài Gòn) thực hiện. Trước hết, bởi bài ấy có một nhan đề rất gần gũi với một biểu tượng trong một số tác phẩm của ông:

TALAWAS (phamthihoai.org) -- Văn học -- Văn học Việt Nam

7.3.2008

Dương Như Nguyễn

"Lịch sử trở thành kẻ hiếp dâm, mà văn hoá là nạn nhân bị hãm hiếp"

Lý Đợi thực hiện

"... Tôi là một cá nhân rất cương quyết nhưng lại nhạy cảm, một con người sáng tạo, lãng mạn và thích mạo hiểm, nhiều cá tính, nhưng vẫn trung thành với thông lệ và truyền thống ..." -- Talawas trích để giới thiệu bài phỏng vấn.

"Hãm hiếp trở thành **biểu tượng** của kiếp nô lệ – những gì xảy đến cho con người khi bị mất quyền tự chủ. *Lịch sử trở thành kẻ hiếp dâm, mà văn hoá là nạn nhân bị hãm hiếp*".

"(Rape becomes **symbolic** of the oppressed – what happens when a human is stripped of control. *The course of history can become the rapist, and the culture is the victim*)".

Xin ông đừng nghĩ tôi không lưu ý đến từ "biểu tượng" (symbolic) trong nguyên văn. Và trong toàn bộ tác phẩm của ông, ông cũng chỉ dùng từ "cưỡng hiếp" với một nghĩa duy nhất có tính biểu tượng mà thôi. Từ ông dùng với tỉ lệ cao hơn trong các văn cảnh tương tự là "sa-đích" (sadisme, sadist), với ý nghĩa: khuynh hướng, chủ nghĩa độc ác, bạo dâm (hãm hiếp với những hành vi tàn ác như cắn xé, đánh đập và sỉ nhục). Đúng là từ sa-đích chính xác hơn, trong việc phản ánh thực trạng. Nếu chỉ dùng từ "cưỡng hiếp" thì phải đi đôi với "bôi nhọ", "sỉ nhục", "cắn xé"... Trong tình cảnh như thế, nạn nhân chỉ biết gào rú (nếu còn có thể mở miệng), hoặc chịu đựng đau đớn (nếu bị bịt miệng), chứ làm sao "đáp ứng" ("lên", "này lên") cho được! Thật là tình cảnh quá đau lòng!

Tôi nghĩ bài trả lời phỏng vấn trên hẳn có sự đồng cảm tâm trạng của vài thế hệ hậu chiến, sau 1975, tại Miền Nam Việt Nam nói chung. Xin cảm ơn nhà văn Dương Như Nguyễn và nhà thơ Lý Đợi, nhà xuất bản và tạp chí điện tử liên quan...
Kính gửi đến ông những thông tin này.

Kính chào ông và chúc ông luôn khoẻ mạnh, sáng tác hay, nghiên cứu sâu.
Hoàng Hùng (Huế)".

Trả lời của WebTgTXA.:

Xin đăng tải lá thư của ông Hoàng Hùng (Huế) ở mục "*Tin tức mới*" này với lời cảm ơn chân thành nhất của WebTgTXA.. Thưa ông Hoàng Hùng, những kẻ sa-địch văn, sử, triết... thời nào, nước nào cũng có, nhưng mức độ và số lượng lại tùy lúc, tùy nơi. Nguyên văn cô Dương Như Nguyễn viết: "*The course of history can become the rapist, and the culture is the victim*". Dịch chính xác cụm từ "*the course of history*" là sách giáo khoa về bộ môn lịch sử, giáo trình sử học, mặc dù cũng có thể dịch: diễn trình lịch sử. Cụm từ ấy được nhân cách hoá, làm chủ ngữ của mệnh đề thứ nhất trong câu, với ngụ ý: *sử gia* hay *tập thể sử gia* (tác giả hoặc nhiều tác giả của một cuốn sách giáo khoa về lịch sử)... Nói cụ thể là sử học luôn phân định tính chất chính nghĩa hay phi nghĩa của một hay vài lực lượng nào đó trong chiến tranh, cách mạng; do đó, sản phẩm văn hoá của một hay vài lực lượng ấy được cho là chính nghĩa, cách mạng, tiến bộ hay phi nghĩa, phản động, lạc hậu... Tôi nghĩ rằng ông Hoàng Hùng cũng như nhà văn Dương Như Nguyễn đã, đang và sẽ chia sẻ với tôi điều này. Xin giới hạn *vấn đề sử học – văn hoá* như vậy.

Trân trọng,
Kính thư,
Trần Xuân An
(WebTgTXA.).

Trở về trang 10 & **trang 10 bis** NEW **Hot** "Bài mới - sách mới - tin tức mới":

<http://tranxuanan.writer.googlepages.com/baimoi-sachmoi-tinmoi-10>

<http://tranxuanan.writer.googlepages.com/baimoi-sachmoi-tinmoi-10-bis>

Xem bảng theo dõi các thông tin cập nhật:

<http://tranxuanan.writer.googlepages.com/baimoi-sachmoi-tinmoi-10-bis> NEW **Hot**

**Hồ sơ, tư liệu về sự cố và các thông tin phản hồi,
ý kiến thảo luận trực tiếp về hồ sơ, tư liệu:**

Phụ đính 7:

Trang ruột của trang chính 1: [25-01 HB8\(2008\)](#) NEW **Hot** (xem ở trang chính 1, bên trên)

Phụ đính 8:

<http://tranxuanan.writer.3.googlepages.com/cot-loi-van-de.htm>

Web Tác giả Trần Xuân An

CÓT LỖI VẤN ĐỀ

Trích nguyên văn:

Trần Xuân An, "Mùa hè bên sông" (Nỗi đau hậu chiến), tiểu thuyết, chương 11, tiết 1:

http://tranxuanan.writer.googlepages.com/mua_hbsong_11.htm

Lời WebTgTXA.: Để tập trung hơn vào cốt lõi vấn đề, xin trích nguyên văn một đoạn ngắn sau đây. Mặc dù "Mùa hè bên sông" (Nỗi đau hậu chiến) là một cuốn tiểu thuyết mà tác giả Trần Xuân An đã cẩn trọng ghi chú dưới nhan đề sách: *hoàn toàn hư cấu*, nhưng thực sự vẫn có những đoạn được viết sát đúng hoàn toàn với sự thật, chỉ đổi chức danh y bác sĩ thành giáo viên phổ thông trung học, nhân vật cô Thơm chính thực là cô giáo Ng. Thi Anh Ph., và vài cái tên riêng khác. Chung quanh đoạn được gọi là cốt lõi này (các câu chữ không trích), dĩ nhiên còn có những chi tiết hư cấu. Đó là việc bình thường của nghệ thuật viết tiểu thuyết và cũng vì ý thức tôn trọng con người thật, vụ việc thật, được thể hiện trong một văn cảnh không trang nhã. Dấu sao, WebTgTXA. vẫn xem đoạn trích dẫn là thông tin báo chí, kí sự thuộc loại chân thực 100% (không phải loại xuyên tạc đầy rẫy trên các phương tiện truyền thông đại chúng), và ***mong chờ các phản hồi giải mật***. Một lần nữa, tác giả Trần Xuân An khẳng định là ***sẽ không chịu trách nhiệm về những xuyên tạc sau này, dưới bất kì hình thức nào***.

01-02 HB8 (2008)

Nguồn ảnh: Web Thanh Niên online, 2007

"... nhân vật đấu tranh trong sinh hoạt bệnh viện, cả về chuyên môn, gần như Pa-ven, nhân vật trong tiểu thuyết *Thép Đã Tôi Thế Đây*. Anh ta vừa giỏi chuyên môn, vừa đồ đến vậy, nên nhiều đồng nghiệp quý mến, tuy ngại, sợ đấu tranh. Chẳng biết ai xúc xiểm, có người bôi nhọ anh ta yêu cô giáo Thơm dạy chính trị - người Bắc bảy lăm, con cán bộ tập kết - để lên chức vụ nào đó, tức là "kiếm" cái ghế! Nguyên văn lời bôi nhọ ấy còn là thế này: "*Cô ấy dạy chính trị, cái nghề cưỡng hiếp lịch sử. Yêu cô Thơm là vô luân*". Anh ta bị bôi nhọ, bị sỉ nhục đau đến vậy. Và anh ta còn bị cho uống hóa chất tâm thần thực nghiệm. Người ta muốn biến anh ta thành một nhân vật tâm thần! Quả là nhân vật ấy có viết tiểu thuyết hư cấu lại từ các nguyên mẫu ở trường phổ thông trung học cũng gần nơi công tác, trong đó có nhân vật Thơm. Nhưng đây là tiểu thuyết! Suốt mấy năm trời công tác ở miền núi, y bác sĩ này có bao giờ tán tỉnh cô này! Trong thực tế, anh ta lại yêu tín đồ Thiên Chúa giáo và con gái gia đình ngụy: Trần Thị Tuyết Sáng và Nguyễn Lan Mùa Thu. Anh ta bị ép phải bỏ việc. Về Sài Gòn, anh ấy đi kiếm việc làm, người ta không chấp nhận, ngay cả việc cho vào Lực lượng Thanh niên xung phong. Anh ta đành về quê. Đến nhà, nhân vật y bác sĩ ấy lại chạy vào Quy Nhơn, nhưng cũng chẳng biết vào đó để làm gì. Nhân vật lại về quê! Rồi anh ta nghĩ, công an đã chủ mưu vụ này, bởi lẽ, đã viết đơn kêu cứu Sở Y tế, Viện Kiểm sát bao lần, nhưng vẫn bật tằm (có lẽ người ta biết đây là đơn của người hoang tưởng). Nhân vật đành ở trong thế phải gằm lên, đọc đơn ngay trước chợ, để công khai hóa! Đêm đêm, nhân vật nghe công an đứng sau phen tôn lủng lỗ chỗ miếng đạn của nhà anh ta, ám thị anh ta, lúc thức, cũng như lúc ngủ. *Nội dung ám thị là cô Thơm (gái Bắc) đã sa-địch số phận anh ta, mẹ và chị anh ta cũng đã sa-địch số phận anh ta như vậy. Nhân vật "bị trói" trên giường, thành nạn nhân của sa-địch, gằm rú. Thiên hạ hòa nhau sa-địch, buộc đứng "lên" hoặc "chịu"!*

Hiền Lương sượng sùng, gượng mỉm cười.

Hành vẫn tiếp tục kể vờ kịch cương viết về vết thương chiến tranh ấy:

- Cả cái ghế cũng đề cứng lên cuộc đời anh ta! - Hành nói nhanh và rõ, rồi chậm rãi -. Như đã kể, y bác sĩ ấy bị ám thị để bôi nhọ rằng, anh ta "vô luân" vì chấp nhận *sự cưỡng hiếp lịch sử*... Trong giấc mơ hoang tưởng, anh ta còn thấy công an ám thị kiểu thôi miên, điều khiển cả giấc mơ. Công an nhảy xổ vào giấc mơ điều khiển sự tung xẻo, cắn xé kiểu sa-địch và ám thị nhập tâm để bôi nhọ, nhằm kích động chống lại Đảng: đạo diễn "*hoang tưởng bị sa-địch, gồm cả bị bôi nhọ*", bị giết về nhân cách, bị tử hình sinh mệnh đạo đức và cả sinh mệnh chính trị!

Hiền Lương ngạc nhiên, nhìn những bóng nắng trên đường làng. Cô cũng chợt thấy Hành kể chuyện quá rối rắm.

- Nhưng tại sao công an lại làm như vậy? Kịch sửa sai? - Hiền Lương hỏi -. Anh có thể nói rõ hơn không?

- Để mọi người thấy, gia đình nguy, không thể đỡ được, đỡ dầm, đóng kịch đỡ mà thôi. Nhân vật tự suy luận: đã công khai hóa, đọc đơn giữa chợ, công an, chính quyền chẳng nói gì, cũng chẳng xét xử hoặc bảo vệ thì rõ là công an Bộ Nội vụ chủ mưu rồi, do đó, càng chửi để công khai hóa. Và anh ta càng chửi Bác Hồ, chửi Đảng, càng trúng kế. Kế ấy bày ra để làm gì? Để bảo vệ chính trị nội bộ, bởi sợ anh ta chui sâu vào guồng máy cán bộ Đảng và Nhà nước, như Vũ Ngọc Nhạ, một thứ gián điệp trong “Ông Cố Vấn”, cỡ nào đó... Nhân vật lại rửa cả ông Trường Chinh về đầu tó.

- Nhân vật của vở kịch đã man khai lí lịch sao?

- Không. Nhân vật khai lí lịch rất chính xác, trung thực từng chi tiết. Trừ bản thân, dấu sao lí lịch thân thuộc anh ta cũng là chống cộng. Thực ra, nếu anh bị bôi nhọ, bị ám thị vậy, anh cũng chửi tất!

- Làm sao chui sâu được, nếu với lí lịch rõ ràng như thế?

- Nhân vật có tài, có chút tài. Anh ta ngang tính, không sử dụng được, nên làm vậy để chứng minh “chủ nghĩa lí lịch” là đúng. Thực tâm anh ta đờ, mặc anh ta, vẫn cố sức ép anh ta chống lại Đảng, Bác Hồ, chửi ông Lê Duẩn... Để làm gì? Dựng đứng sự cố ở một nơi hẻo lánh như thế, ai biết đâu mà làm vậy? Để rồi đồn miệng, tuyên truyền miệng một bài học cảnh giác... Thành thạo anh ta chửi trong năm tám ba đó. Sau đó là âm hưởng chấn thương tâm hồn.

- Thế rồi, anh ta thế nào? Cứ kể theo diễn biến vở kịch!

- Thì chỉ phát điên vào năm một ngàn chín trăm tám ba ấy. *Cái ghé, gái Bắc, mẹ và chị... là những hình tượng được hư cấu để phản ánh vấn đề giai cấp, ý thức hệ thể hiện từ trong mỗi nhà ra xã hội. Đó là vở kịch về vấn đề giai cấp, có thể nói rõ, cụ thể là về sự sa-đích lịch sử... Anh ta “vô luân vì cam làm nạn nhân của sa-đích”! Bây giờ, “cời trói” rồi, “cời trói” từ năm tám bảy!... Trong vở kịch, dàn đồng ca lật lại vấn đề, vì nghe đồn thổi, rằng bôi nhọ anh ta như thế, để trả đũa bằng cách tố cáo lại sự sa-đích lịch sử ... "*

[Link h.1](#)

[Link h.2](#)

[Link h.3](#)

[Link h.4](#)

Xem lại hai bài thơ trong tập thơ "*Tôi vẫn ở trên đường*" (Trần Xuân An, Nxb. Văn Nghệ TP.HCM., 1993), và trong tuyển thơ "*Những gương mặt thơ mới*" (nhiều tác giả, Nxb. Thanh Niên, 1994):

ÁM THỊ

**"HOANG TƯỜNG BỊ CƯỖNG HIẾP
VÀ BỊ BÔI NHỌ" (1)**

tặng Nhật kí người điên của Lỗ Tấn ()*

bao nhiêu lần muốn thoát ra
cho lòng thoáng nắng gió và mây bay
lại xanh sông nước cỏ cây
đàn chim nó hát với bầy trẻ thơ

nỗi đau rợn lạnh giấc mơ
dù ám thị, đến bây giờ còn đau
tự mình cắt rốn chôn nhau
từ nay sống với kiếp sau, giữa đời
kiếp xưa đã đắp mộ rồi

giờ ôm tiếng hát chào đời, đời ơi
đất hứa cũng là đây thôi
đời đang thoát, tôi thoát tôi ngày nào

hát cho trời chẳng còn cao (**)
đất không còn thấp trắng sao bên người
hát cho số phận mỉm cười
ảo thanh cú rúc trong tôi xa lìa.

1982 – 1991

Cước chú của bài Âm thị "hoang tưởng bị cưỡng hiếp và bị bôi nhọ":

(*) Xin xem chú thích của TXA. ở lời giới thiệu đầu tập thơ và phần phụ lục (trích Từ điển văn học) cuối tập thơ.

(**) Chữ Trời có thể viết hoa: Trời cao (Thượng đế, Chúa Trời).

(1) Bài thơ này con có đầu đề "Hoang tưởng bị bức biếp" (Nxb. Thanh Niên, sđd.).

<http://picasaweb.google.co.uk/tranxuanan.writer/Hinhanhtulieu5/photo#5153287039120897570>

ĐỨC TRỌNG VÀ "QUÁN BÊN ĐƯỜNG" (*)

*Tặng bức tranh "Nạn nhân của Sadisme"
treo trong nhà ở Diên Sanh (1)*

trường cũ ta về như rơi hẫng
trong đám cỏ khô đang mùa khô
bạn bè năm ấy rất đồng cốt
gặp nhau ngờ ngợ còn đồng cô

cùng đau xé ruột cười ha hả
ai hớp hồn rồi lủ rối ơi!
xác như lắp ráp đời chấp vá
lơ láo phân thân giữa rối bời

ta biết tận lòng nhau máu ứa
thương nhau muốn khóc vẫn sợ nhau
đắng lưỡi đôi đắng lời đôi nẻo
riêng biệt đời riêng còn ngấm đau

dấu thông Đức Trọng ngút sĩ khí
sân trường đành đắp mộ Đạm Tiên
gió lốc xoáy cuồng trong cuồng tường
nỗi bệnh thấp bùng *Nhật kí điên...* (**)

đèo nhau quanh quần đầu suýt quần
mừng trò bác sĩ tâm rất thiện
mừng thầy còn sống còn cười được
thoát nghiệp đời giữa phổ tu tiên!

vẫn thích rượu: ngồi nhìn bạn uống
nỗi đau xưa đã ám trong tim
lặng xuống đời nhau niềm trầm uất
thơ thấu lòng nhau sao lặng im!

thôi nhé, đêm hoang sơ thị trấn
ta về quán trọ, bạn yên thân
chúc từng tổ ấm là lô cốt
giữ chút chất người. Đừng cười khan.

Đức Trọng, 29. 12. 1992 – Sài Gòn, 1993.

Cước chú của bài *Đức Trọng và “Quán bên đường”*:

(*) Nhạc Phạm Duy, thơ khuyết danh (Trang Thế Hy [?]). Trong đó, có một số câu thật nhức nhối:
... *Rồi em hỏi anh làm chi? / Cầm bút để viết ngày đêm / Viết gì? / Đời thói phải nói là thom / Ngòi
bút là chiếc cần câu miếng cơm / [...] Em hỏi nghệ thuật là chi? / Là cầm là điếc là đui mà đi...*

(**) *Nhật kí người điên* của Lỗ Tấn. Xin xem: Trần Xuân An, *Mùa hè bên sông*, tiểu thuyết, bản 2003.

(¹) Tặng bức tranh "**Nạn nhân của Sadisme**" treo trong nhà ở Diên Sanh. Nguyên bản đã xuất bản có câu đề tặng này, nhưng khi đưa lên web, tôi sơ suất bỏ sót (TXA., 25-01 HB8 [2008]).

Xem thêm các chú thích quan trọng:

http://tranxuanan.writer.3.googlepages.com/ductrong--quanbenduong_tho-txa.htm

Trở về trang 10 "Bài mới - sách mới - tin tức mới":

<http://tranxuanan.writer.googlepages.com/baimoi-sachmoi-tinmoi-10>

Trở về

THÔNG BÁO CẬP NHẬT Ở CÁC TRANG KHÔNG PHẢI TRANG BÀI MỚI - SÁCH MỚI - TIN

TỨC MỚI:

http://tranxuanan.writer.googlepages.com/thongbao-update_mucluctrang

TRANG BÀI MỚI - SÁCH MỚI - TIN TỨC MỚI

&

trang mục lục Giao Lưu:

http://tranxuanan.writer.googlepages.com/linkdoanket_mucluctrang

(mục lục của mục này -- các trang Giao Lưu)

<http://tranxuanan.writer.googlepages.com/linkdoanket>

(trang 1 Giao Lưu)

TRANG "NGÂN WEBs CỦA NGÂN NHÀ":

<http://tranxuanan.writer.2.googlepages.com/webcacnha>

Trang chủ Web. Tác giả Trần Xuân An:

<http://tranxuanan.writer.googlepages.com>

trang "Những trang mục trên 'Web Tác giả Trần Xuân An':

<http://tranxuanan.writer.googlepages.com/webtacgiatranxuanan>

00081835

Google page creator / host

DOTSTER, MSN. & YAHOO ... / HOST, SEARCH & CACHE

 [lên đầu trang \(top page\)](#)

Ngày đưa trang này lên web: 01-02 HB8 (2008);

Phụ đính 9:

http://tranxuanan.writer.3.googlepages.com/cot-loi-van-de_ykien_hoso-tulieu.htm

TRANG ĐẶC BIỆT

HỒ SƠ - TƯ LIỆU & CÁC Ý KIẾN - THẢO LUẬN VỀ HỒ SƠ - TƯ LIỆU:
SỰ CỐ XẢY RA TẠI TRƯỜNG PHỔ THÔNG TRUNG HỌC ĐỨC TRỌNG, LÂM ĐỒNG, TRONG
THỜI ĐIỂM 1981, 1982, 1983 & TẠI QUẢNG TRỊ 1983, 1984, 1985;

CÁC BÀI THƠ, CÁC ĐOẠN TIỂU THUYẾT CỦA TRẦN XUÂN AN VỀ SỰ CỐ - TAI NẠN NÀY

Việc xoáy sâu vào sự cố - tai nạn đã xảy ra 26 năm trước đây, một sự cố - tai nạn khiến tôi bị choáng tâm thần, chỉ khiến hình ảnh của bản thân tôi không khỏi bị tì vết "đã từng là bệnh nhân" trong ấn tượng của người đọc, người quen biết và đồng nghiệp dạy học, cầm bút... Nhưng dẫu sao, sự cố - tai nạn ấy cũng đã xảy ra, đồng thời từ đó, đã lưu lại những dấu vết trong các tác phẩm thơ ca, tiểu thuyết của tôi. Sự cố - tai nạn ấy cũng gây phiền hà cho một số người có liên quan... Vì thế, việc làm sáng tỏ sự cố - tai nạn ấy vẫn rất cần thiết, để tránh những diễn dịch sai lạc, những xuyên tạc trong hiện tại cũng như sau này.

WebTgTXA. trông chờ các thông tin phản hồi, ý kiến thảo luận, hồ sơ, tư liệu... Có thể gửi trực tiếp để đăng tải trên trang này, thuộc WebTgTXA. hay chỉ gửi sách, báo, tệp tin, link, nếu quý cơ quan, tổ chức, quý vị đã xuất bản, đã đăng tải trên các phương tiện thông tin đại chúng, kể cả các websites, weblogs. Tôi sẽ không chịu trách nhiệm và cũng không chấp nhận, nếu không nhận được hay không được thông báo về các thông tin ấy.

Thành thật cảm ơn trước.

01-02 HB8

Cổng Trường PTTH. Đức Trọng, 2007
Nguồn ảnh: Web Thanh Niên online, 2007

Bức tranh "Nạn nhân của 'sadisme' [văn - sử...] -- nạn nhân đã được soi sáng bởi Chim Lạc" (Victim of 'sadism' [about history, literature...] -- the victim who was enlightened by The Lạc Bird) của Nguyễn Thái Tuấn, 1984 (phục chế thành ảnh)

Nguồn ảnh (tranh phục chế): WebTgTXA.

Những năm 1981-1983:
Hình 1 (thứ tự trái - phải): Các giáo viên Nguyễn Quang Huy, Trần Xuân An, Hồ Tấn Châu, Nguyễn Thế Hùng
Hình 2: Trần Xuân An trước cây thông non trên sân Trường PTTH. Đức Trọng.
Hình 3 (thứ tự trái - phải): Các học sinh lớp 12 và giáo viên Trần Xuân An.

2007:

Hình 1 (thứ tự trái - phải, trước - sau): Các cựu giáo viên Trương Chí Dũng, Nguyễn Văn, Phạm Thị Thu Mai, Trần Xuân An

Hình 2 (thứ tự trái - phải): Hai cựu giáo viên Nguyễn Văn, Trần Xuân An

2007:

Các cựu học sinh Trường PTTH. Đức Trọng & cựu giáo viên Trần Xuân An (trong tang lễ thân mẫu TXA.)

Nguồn ảnh: WebTGtXA.

HỒ SƠ - TƯ LIỆU

& thông tin phản hồi - ý kiến - thảo luận về hồ sơ - tư liệu

sẽ được tiếp tục đăng tải hoặc đăng tải lại (từ các báo chí in giấy, điện tử, websites, weblogs) tại trang web này.

1

► 03-02 HB8: Trả lời một nhà văn giấu tên (WebTgTXA. đã đưa sang trang "Thông tin phản hồi mở rộng về vấn đề":

<http://tranxuanan.writer.3.googlepages.com/cot-loi-van-de-phan-hoi.htm> . Vui lòng bấm vào link để xem)

2

3

4

5

...

Trở về trang 10 "Bài mới - sách mới - tin tức mới":

<http://tranxuanan.writer.googlepages.com/baimoi-sachmoi-tinmoi-10>

MỘT SỐ TRANG, TẬP LIÊN QUAN:

1.

▶ Vụ việc xảy ra từ Trường PTTH. Đức Trọng, Lâm Đồng:

<http://tranxuanan.writer.3.googlepages.com/cot-loi-van-de.htm>

▶ Thông tin phản hồi (từ ngày 31-01 HB8 (2008):

http://tranxuanan.writer.3.googlepages.com/cot-loi-van-de_phan-hoi.htm

▶ Hồ sơ, tư liệu & các ý kiến trao đổi:

http://tranxuanan.writer.3.googlepages.com/cot-loi-van-de_ykien_hoso-tulieu.htm

▶ Một bài thơ & các chú thích quan trọng:

http://tranxuanan.writer.3.googlepages.com/ductrong--quanbenduong_tho-txa.htm

[Xem](#)

[dang pdf](#)

▶ Ảnh chụp một bài thơ khác từ một tuyển tập thơ:

<http://picasaweb.google.co.uk/tranxuanan.writer/Hinhanhtulieu5/photo#515328703912089757>

[0 ...](#)

▶ Bức tranh "*Nạn nhân của sadisme - nạn nhân đã được soi sáng bởi Chim Lạc*" (Nguyễn Thái Tuấn):

[Link để xem ảnh lớn và rõ nét](#)

2

▶ Tập thơ "*Nắng và mưa*" (Trần Xuân An), Hội Văn Nghệ Quảng Trị & Tạp chí Cửa Việt xuất bản, 1991 (có một số bài thơ về sự cố này):

http://tranxuanan.writer.googlepages.com/nang_vmua

▶ Tập thơ "*Giọt mực, cánh đồng và vở kịch điên*" (Trần Xuân An), sách vi tính, sách điện tử (Web giaodiem.com, WebTgTXA.):

http://tranxuanan.writer.googlepages.com/giot_mcdvkdien

▶ Trần Xuân An, "*Mùa hè bên sông*" (*Nỗi đau hậu chiến*), tiểu thuyết, chương 11 (trọn chương):

http://tranxuanan.writer.googlepages.com/mua_hbsong_11.htm

3.

▶ Tư liệu tham khảo trực tuyến: Lỗ Tấn, "*Nhật ký người điên*", Website Việt Nam thư quán:

<http://vnthuquan.net/truyen/tacpham.aspx?tacgiaid=328>

hay tại WebTgTXA.:

http://tranxuanan.writer.3.googlepages.com/lo-tan_nhatkinguoidien_web-vnthuquan.htm

4.

▶ Xem thêm: "*Kẻ sát nhân lương thiện*" - truyện ngắn của nhà văn, nhà báo Lại Văn Long (phóng viên Báo Công an TP.HCM.).

5.

▶ Trần Xuân An: "*Những vấn nạn văn sử triết... và những dấu hỏi bức thiết về giai đoạn giao thời - hậu chiến sau ngày thống nhất đất nước*":

http://tranxuanan.writer.googlepages.com/luanvethoichungta_b1.htm

▶ Trần Xuân An: "*Ý nghĩ về dự kiến sửa đổi sách giáo khoa văn học và sử học*":

http://tranxuanan.writer.2.googlepages.com/du_ksdsgkhoa.htm

▶ Trần Xuân An: "*Vài lời của người đọc và nghe* 'Toàn bộ phỏng vấn với cựu TT Võ Văn Kiệt' trên *BBCVietnamese.com*":

http://tranxuanan.writer.2.googlepages.com/vovankiet-ctt_xuanhong-kg-bbc.htm

http://www.bbc.co.uk/vietnamese/forum/story/2007/05/070516_tranxuananhistory.shtml

Phụ đính 10:

http://tranxuanan.writer.3.googlepages.com/cot-loi-van-de_ykien_hoso-tulieu_tr2.htm

VỀ HAI NGỮ ĐỘNG TỪ “BUNG RA” (1979) & “CỜ TRÓI” (1987)

<http://tranxuananthitap2.blogspot.com/>

MÙA NGÔ
Ở VÙNG ĐẤT ẤM ÁP

1

tháng tư,
bắt đầu mùa mưa
giọt mưa rơi trên mái nhà
lặn vào lòng em câu hát
bắp ngô giống sáng ngời từng hạt
rơi vào gùi mây
âm thanh tháng tư

mưa tháng tư mưa tháng tư
cao nguyên cao nguyên đỏ thắm đến không ngờ
cơ hồ tình ca cao nguyên viết trên mặt đất
bàn tay ai làm tươi thêm triền dốc
dòng chữ màu xanh náo nức, bung ra

bung ra! bung ra! ơi mưa!
thắm thiết mùa ngô
giọt mưa trong ngần long lanh từng khoé lá
soi nụ cười hồn nhiên rạng rỡ
và đôi mắt ngoan lành lóng lánh ai ơi...

vào mùa rồi! vào mùa rồi!
ơi bồi hồi
náo nức
bung ra!
âm thanh tháng tư tháng tư...
và cô gái kia ơi, ai hát tình ca?
trên cao nguyên Huế mới mẻ không ngờ...

2

anh trở về giữa bát ngát mùa ngô
nghe tiếng lá bông trâm sao trở thành điệu hát
(dòng suối nhỏ dạo này chảy xiết
ngày chủ nhật vội vàng, mong sao kịp tìm em!)

ấm áp sao xóm làng người đồng hương
giữa cao nguyên bao la vô cùng yêu dấu
nơi anh thăm trao nỗi nhớ
nơi anh lắng nghe xôn xao tiếng hát mùa màng

ơi bao vùng ngô đỏ thắm ba-dan!
sao làn điệu quê hương
gọi anh đến
bồi hồi trong tiếng lá
anh vẫn tìm ra em trong bao âm thanh
quen thân, bờ ngõ
(cho anh tìm ra anh trong khúc hát ông cha...)

xanh thắm mùa màng xanh thắm tinh ca
anh bàng hoàng
giữa bát ngát mùa ngô
với tiếng lá bông trâm long lanh đôi mắt
biết bao ấm áp quê nhà...

1979

<http://tranxuanantthitap1.blogspot.com/>

BÀI CA DIÊN SANH

1.

*không đi đâu xa
sao lòng cứ nhớ
tiếng chân tuổi nhỏ
reo trên đất này*

*nhớ cả hôm nay
cảnh buồn cổng chợ
hạt gạo khuyết gầy
mùa màng quá khó*

*bạn bè đâu đây
tay dần li vỡ
người đàn người gõ*

hát đến la đà

*không đi đâu xa
hát say là nhớ
đình ru chuyện cổ
bàng mát tuổi thơ*

*nhớ bao đêm mưa
đất nhòe đạn lửa
xác người nứt nẻ
phơi nghẹn ngã ba*

*nước mắt tràn ra
chạy cuồng bỏ xứ
đường làng lút cổ
tìm không ra nhà*

*không đi đâu xa
hát say là nhớ
ơi bao giấc mơ
nuôi ta ngày đó*

*đâu mái đình xưa
điện mơ đường nhựa
bay trong hương lúa
điều ngân tiếng thơ*

*lẽ đâu bây giờ
đưa đàn đưa gõ
nghèo dần ước mơ
tay dẫn li vỡ*

*ơi bài ca cổ
ơi Kê Diên xưa
Diên Sanh bây giờ
tràn li rượu đổ*

*Diên Sanh bây giờ
đàn đau mặt gõ
hát vui ngờ ngờ
hát buồn ngu ngờ*

*không đi đâu xa
sao lòng cứ nhớ
Diên Sanh trong ta
hát say là nhớ*

*Diên Sanh quanh ta
ngất say còn mơ
ơi... Diên Sanh!
Diên Sanh! và bài ca cổ...*

2.

Diên Sanh bùng thờ
hát thật lòng ta
tự do gắn bó
Diên Sanh và thơ?

bao chiếc đàn thơ
là chìa khoá mở
bao cửa tự do
bung ra trong gió?

đàn không vỡ nữa
lương tâm hát ca
dây **trói** lòng ta
bung ra trong gió?

cứ nghe và ngó
chửi rửa hoan hô
nhưng loài cú vọ
đừng đụng đến thơ... ?

hoang tưởng hay mơ?
lòng không khép nữa
cuồng chân vắt sổ
nhưng lòng hát thơ!

ngàn xưa nghiệt ngã
thơ vẫn còn thơ
lũy tre dân dã
giấu bao câu hò...

lẽ đâu bây giờ
viết rồi xoá bỏ
thơ đành mù chữ
mà hát ầu ơ!

sau thời khổ sở
đời mở đường thơ
Diên Sanh thế đó
bùng dậy không ngờ?

Diên Sanh ngày xưa
lấp vùi trong cỏ
vượt lên khốn khó
chồi lại xanh mùa

Diên Sanh ngày xưa
nói ta tuổi nhỏ
Diên Sanh bây giờ
cho thơ ngọn gió?

1988

http://tranxuanan.writer.googlepages.com/giot_mcdvvdien_p1.htm

CÂU ĐỐI TẾT

nâng chén rượu ngấm xuân
xuân phải mới **bung ra** muôn lá mới
nhấp ngụm trà thưởng tết
tết nên thơ **cởi trói** triệu niềm thơ.

(Tết Mậu thìn 1988)

Ghi chú về việc sửa chữa

- 1) **11 & 12 HB8**: Sắp xếp lại để dễ đọc hơn.
- 2) Tiểu mục 26 (thay vì 27)
- 3) **16-03 HB8: Bổ sung**: Có 2 trang cùng được ghi ngày 01-02 HB8, nhưng bị bỏ sót một trang. Nay bổ sung: “2. **01-02 HB8** (bị bỏ sót; mới bổ sung lại: **16-03 HB8**)”. Đây chính là phụ đính 7.
- 4) **16-03 HB8: Bổ sung: VÀI CÂU HỎI CỦA WEBTGTXA.**: ... Mong được sự góp ý, chỉ dẫn và tham gia của quý vị, mặc dù WebTgTXA. biết rằng, việc làm chứng bản thảo ở nước ta là không thể thực hiện được (Nhà nước không làm việc này; trí thức nước ta thường sống trong lo âu do quyền dân chủ chưa được bảo đảm).

Filename: ho-so-luu_vu-ductrong-diensanh_1982-1983.doc
Directory: C:\Documents and Settings\Administrator\My Documents
Template: C:\Documents and Settings\Administrator\Application
Data\Microsoft\Templates\Normal.dot
Title: 27
Subject:
Author: TranXuanAn
Keywords:
Comments:
Creation Date: 3/11/2008 7:00 AM
Change Number: 75
Last Saved On: 3/17/2008 10:27 AM
Last Saved By: TranXuanAn
Total Editing Time: 196 Minutes
Last Printed On: 3/17/2008 10:27 AM
As of Last Complete Printing
Number of Pages: 59
Number of Words: 20,447 (approx.)
Number of Characters: 116,548 (approx.)